

ಚಂದ್ರಮಾವು

ಉಕ್ಕಳ ಕಥೆಯ ಮಾರಸಪತ್ರಿ

1st JAN. '82

6
of

MIND

Chandamama, January '52

Photo by D. I. Chanthamian

నోరేటి

ಹೊಸ ವರ್ಷದ ಕಾಣಿಕೆ !!

ಪತಿಯ ಸುಖಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ತ್ಯಾಗಮಾಡಿದ
ಸತಿಯೋರ್ವಳ ಜೀವನವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವ ಚಿತ್ರ !!

ಮಾಡರನ್ ಥಿಯೇಟರ್ಸ್‌ರವರ

ಆಡಜನ್ಮ (ತೆಲುಗು)

(ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂಸಾರವೂ ನೋಡಲೇ ಬೇಕಾದ ಚಿತ್ರ)

ಭೂಮಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಬಿ. ಎಸ್. ಸರೋಜ; ನಾರಾಯಣರಾವ್; ಗಿರಿಜ ಮುಂತಾದವರು.

ನಿಮ್ಮ ನೆಚ್ಚಿನ ಮಂದಿರಗಳಲ್ಲಿ

ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರದರ್ಶನವಾಗಲಿರುವ ತಾರೀಖನ್ನು ಗಮನಿಸಿ !

A TALLAM RELEASE

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ವಿಷಯಗಳು	ಪುಟ	ವಿಷಯಗಳು	ಪುಟ
ಮಾತಿಗೆ ಓಗೊಡಿ	 9	ತಿಪ್ಪಾಭಟ್ಟರ ಮದುವೆ	 33
ಅಂದಗಾರ ಸೋಮು	 10	ಬಿಡುಗಡೆ	 39
ಯಾರು ಜೆಚ್ಚು	 12	ಪುಟಾಣಿ ಕಥೆಗಳು	 42
ಅಸೂಯೆಯ ಫಲ	 13	ಪುಷ್ಪಗಂಧಿ	 44
ಅವಳಿಮಕ್ಕಳ ಕಥೆ	 17	ನಗೆಹನಿ	 49
ಇಬ್ಬರು ಚಿತ್ರಕಾರರು	 25	ಇಂದ್ರಜಾಲ	 50
ಚಡಾವು ಕಳ್ಳ	 29	ಹಿಂದು ಸಂಜೆ	 53

ಇವಲ್ಲದೆ ಚುಟಕ, ಅಪ್ಪಚ್ಚಿ, ಚಿತ್ರ, ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನೇಕ.

ನಂಬಿಕೆಗೆ ಅರ್ಹತೆ ! ....

ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಟಾಯಲೆಟ್ ಸಾಬೂನಿನಲ್ಲಿ
ನೀವು ಏನೇನು ಗುಣಗಳನ್ನು
ಅವೇಕ್ಷಿಸುವಿರೋ ಅವೆಲ್ಲಾ

ಮೈಸೂರು ಸ್ಯಾಂಡಲ್ ಸೋಪಿನಲ್ಲಿ

ಇರುವವು ಎಂದು ಖಚಿತವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ
ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ದೊರಕುವುದು.

ಗವರ್ನಮೆಂಟ್ ಸೋಪ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ, ಬೆಂಗಳೂರು.

ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿಯೇ

ಎಕ್ಸಿ ಸೈತಲ್
ಬಿಸ್ಕತ್ತು!

ಗ್ಲೂಕೋಸ್ ಮತ್ತು ಹಾಲು ಯುಕ್ತ

ಮೋದಿ ಬಿಸ್ಕಿಟ್ ಕಂಪನಿ : ಮೋದಿನಗರ್, ಯು. ಪಿ.

ಪರ್ವ ಕಾಡಾ

ಶರೀರದಲ್ಲಿಯೆ ಅಸಹ್ಯ
ಉಷ್ಣತೆಯನ್ನು
ತೆಗೆದುಹಾಕುವದು.

ಪರ್ವಕಾಡ ಶರೀರದ ಒಳಗಿನ ಮತ್ತು
ಹೊರಗಿನ ಉಷ್ಣತೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿ
ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ತಂಪಾಗಿರುವುದು ಅವ
ಶ್ಯಕ. ಅಜೀರ್ಣವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವ
ವದು, ಶಾರೀರಿಕ ಮತ್ತು ಮನನಕ
ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುವದು, ಧಾತುಸ್ಥಿ
ವದಲ್ಲಿಯೆ ಉಷ್ಣತೆಯನ್ನು ಹೊರಗಿ
ಡಿಸಿ ಪುನಃಕರ ಮಾಡುವದು.

ಅಬಲಾಮೃತ

ಪ್ರೀಯರ ನಿಶಕ್ತಿ, ಯಾವನ,
ನೊಂದರ್ಯವನ್ನು ಸುಧಾರಿಸುತ್ತದೆ

ಇಳಿದುಬರುವ, ಬಳುವಳಿ ಮತ್ತು ಕಂಪುಸ್ತು
ಮಕ್ಕಳ ಹರಿಗೆಯಿಂದಾಗಿ ಬರುವ ಹೃದ ಮತ್ತು ಇತರ
ಎಲ್ಲಾ ರೋಗಗಳನ್ನು, ನಿಶಕ್ತಿಯನ್ನು, ಗರ್ಭಾಕಾಲದ
ಅತಿಸಾರವನ್ನೂ, ತಡೆಯಲಸಾಧ್ಯವಾದ ಬೆನ್ನು
ಮೋವು, ಬೊಂಕೆಮೋವು, ಕೃಮಿಕರ್ಮ ಮತ್ತು ಅ
ಲ್ಪವೂ, ಧಾರಾಳವೂ ಆದ ಮುಟ್ಟು ದೋಷ ಇಂತಹ
ಮುಟ್ಟು ದೋಷಗಳಿಂದ ಪ್ರೀಯರ ದೇಹಾರೋಗ್ಯ
ವನ್ನೇ ಹಾಳುಮಾಡುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲದೆ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು

ನೊಂದರ್ಯವನ್ನೂ ಹೊರಗಿ
ಲಾಡಿಸಿ ಅಕಾಲದಲ್ಲೇ ಮು
ಡುಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು.
ಪರ್ವ ಅಬಲಾಮೃತವು
ಈ ಎಲ್ಲಾ ದೋಷಗಳನ್ನು
ಸರಿ ಪಡಿಸುವುದು.

ಪರ್ವ ಎಂಡ್ ಕಂಪನಿ
ಬೆಂಗಳೂರು. ೨೭.

ಹೋಂಗರೇ ಬಾಲಾಮೃತ

ಇದು ಸೊರಗಿ ಕಡ್ಡಿಯಂತಾದ ಚಿಕ್ಕ
ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅರೋಗ್ಯವನ್ನೂ ಪುಷ್ಟಿ
ಯನ್ನೂ ಬಲವನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತದೆ.
ಇದರ ಸೇವನೆಯಿಂದ ಮಕ್ಕಳ
ಹಲ್ಲುಗಳು ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಹೊರ
ಬೀಳಲು ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಚಂದಮಾಮ

ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ

ರೂ. ೪ - ೮ - ೦

ಎರಡು ವರ್ಷ ಚಂದಾ

ರೂ. ೮ - ೦ - ೦

CHANDAMAMA OFFICE

2 & 3 Arcot Road,
Kodanbakkam :: Madras-24

ನಿಮ್ಮ ಚರ್ಮವನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಸಮಯದಲ್ಲಿ,
ನಯವಾಗಿ, ಮತ್ತು ಕುಭ್ರವಾಗಿ ಇಡುವುದಕ್ಕೆ
ನಿಮ್ಮ "ರವಿ ಗ್ಲಿ ಸರಿನ್" ಸೋಪಿನ
ಮೇಲೆ ಭರವಸೆ ಇಡಿರಿ.

ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೂದಲು ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ
"ಬ್ರಹ್ಮೋಲ" ಕೂದಲು ಕೈಲವನ್ನು
ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ. ಸುವಾಸನೆಯುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ-
ಮೆದುಳನ್ನು ತಂಪಾಗಿ ಇಡುವುದು.

ವ್ಯಾಪಾರ ವಿವರಗಳಿಗೆ:

ದಿ ನ್ಯೂ ಸ್ಟಾರ್ ಅಂಡ್ ಕಂಪೆನಿ,
10, ವೈದ್ಯನಾಥ ಮುದಲಿ ಬೀದಿ, ತಂದಿಯಾರ್ ಪೇಟೆ, ಮದ್ರಾಸು-21

ಮಕ್ಕಳೆಂದರೆ ತಾಯಂದರಿಗೆ ಸಿಹಿ!
ಪೆಪ್ಪರಮೆಂಟುಗಳು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಿಹಿ!
ಸಿಹಿಯುಳ್ಳ ಪೆಪ್ಪರಮೆಂಟುಗಳು

ಯವರದೇ

M.A.P. INDUSTRIES
TONDARPET, MADRAS.21

ಸೀತಾಫೋನ್ ಕಂಪೆನಿಯು ಇಡೀ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲೇ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಪ್ರಜೆಗಳ ಮನೆ ಮಾತಾಗಿರುತ್ತೆ.

1924 ರಿಂದ ಕೋಟ್ಯಾಸುಕೋಟಿ ಗ್ರಾಮ ಫೋನ್‌ಗಳೂ, ರಿಕಾರ್ಡುಗಳೂ, ಪ್ರಿಂಗ್‌ಗಳೂ ನೀಡಲಾಗಲೂ, ಗ್ರಾಮಾಫೋನ್‌ಗಳಿಗೆ ಹೊಸ ಪಾರ್ಶ್ವಗಳೂ, ಸಸ್ಯಮಾಡಿ ಎಲ್ಲರ ಪ್ರೀತಿಯೂ ಪಾತ್ರರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ.

ಕನ್ನಡ-2 ಭಿಕ್ಷು ಜನನ, 2 ಅಂಬಾಪ್ರತಿಷ್ಠೆ, 2 ಭಾರತಪುಸ್ತಕೋದಯ 3 ದ್ರೌಪತಿ ಸ್ವಯಂವರ, 3 ಸುಭದ್ರಾ ಪರಿಣಯ, 3 ರಾಜಸೂಯ ಯಾಗ, 2 ದ್ರೌಪತಿ ವಸ್ತ್ರಾಪಹರಣ, 4 ಕಿರಾತಾರ್ಜುನಲೀಲ, 5 ವಿರಾಟಪರ್ವ, ಈ ಡ್ರಾ ಮಾ ಸೆಟ್ಟಿಗಳು 6 ರಿಕಾರ್ಡುಗಳು ರೂ. 18/- ಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅಡ್ಡಪುಸ್ತಕ ಯಲ್ಲದ ಆರ್ಡರುಗಳಿಗೆ ನಿಗಾ ಕೊಡಲಾರೆವು. ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಂಪು ಕಳುಹಿಸಿ.

ಸೀತಾಫೋನ್ ಕಂಪೆನಿ, ಬೆಂಗಳೂರು-2.

ರಾಂಧು, ಬಾದಾಮಿ, ಕಾಫಿ, ಚಂದ್ರಹಾರಗಳು, 24" ಒಂದೆಳೆಗೆ ರೂ. 11/- ಕರಿಮಣಿ ಜೈನು 18" 1ಕ್ಕೆ ರೂ. 5/- 800 ಡಿಜೈನುಗಳ ಕ್ಯಾಲೆಬಾಗು ಉಚಿತ. ಫೋಸ್ಫೇಜು 1/- ರಾಜಾ ಗೋಲ್ಡ್ ಕವರಿಂಗ್ ಕಂಪೆನಿ (ರಿಜ.)

ರಾಜಾ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್; ಮಚಲಿಪಟ್ಟಣ

• ಎ. ಟಿ ಎಲ್. ಗ್ರೈಪ್ ಸಿರಪ್

ನಿಮ್ಮ ಮುಢು ಕಂಠನ
ಅರ್ಜೀರ್ ವ್ಯಾಧಿಗಳನ್ನು ತಡೆದು
ಅರೋಗ್ಯ ಕಾಪಾಡುವ ಅಮೃತಪಾನ.

ತಯಾರಕರು :

ದಿ ಮೈಸೂರು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಅಂಡ್
ಟೆಕ್ನಿಕ್ ಲ್ಯಾಬೋರೇಟರಿ
ಲಿಮಿಟೆಡ್.

ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ ಫೋಸ್ಫ, ಬೆಂಗಳೂರು 3

ಗ್ರೈಪ್ ಸಿರಪ್

ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯ
ಹೆಗ್ಗುರುತು

ಚಂದಮಾಮ

ಹೊಸ ವರ್ಷದ ಶುಭ ಸಮಾಚಾರ

ತಾರೀಖು 1-ನೇ ಜನವರಿ 1952 ರಿಂದ ಚಂದಮಾಮ ಕಾರ್ಯಾಲಯವು ತನ್ನ ಸ್ವಂತವಾದ ನೂತನ ಕಟ್ಟಡಕ್ಕೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಮುಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸ್ವಂತ ಕಟ್ಟಡದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ತಯಾರಾಗಿ ಓದುಗರ ಕೈಸೇರುತ್ತವೆ.

ಇದುವರೆಗಿನ ಓದುಗರ, ಲೇಖಕರ, ವಿಜೇಟರುಗಳ ಸಹಕಾರಕ್ಕೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಅಭಿನಂದಿಸಿ, ಸರ್ವರಿಗೂ ಈ ಸಂತೋಷ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ವರ್ಷದ ಶುಭಾಶಯಗಳನ್ನು ಚಂದಮಾಮ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮುಂದೆಯೂ ಇದೇ ರೀತಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಹಕಾರ ಲಭಿಸಲೆಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತಾನೆ.

ಲೇಖಕರೂ, ಓದುಗರೂ, ವಿಜೇಟರೂ ಸರ್ವರೂ ಚಂದಮಾಮನ ಈ ಸ್ಥಳ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿ, ತಮ್ಮ ಲೇಖನ, ಪತ್ರ, ಮನಿಯಾರ್ಡ್‌ರು ಇತ್ಯಾದಿ ವ್ಯವಹಾರಗಳೆಲ್ಲವನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ನೂತನ ವಿಳಾಸದೊಡನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಸವಿನಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ.

ಹೊಸ ವಿಳಾಸ:

CHANDAMAMA PUBLICATIONS

... 2 & 3 ARCOT ROAD ...

Kodambakkam :: Madras-24

ಜನವರಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಡುಗಡೆ

ವಾರ್ತಾ ಯವರ

ಮುಲ್ಲೀಶ್ವರಿ

ಭಾನುಮತಿ...N.T.ರಾಮಾರಾವ್ ಅಭಿನಯಿಸಿರುವರು

ನಿರ್ದೇಶಕ : ದಿಗ್ಗಜೇಶ್.....ಬಿ.ಯು.ರೆಡ್ಡಿ.

ಬೆಂಗಳೂರು : ಗೀತಾ, ಸೂಪರ್ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ.

ಮೈಸೂರು : ಚಾನುಂಡೇಶ್ವರಿ ಮತ್ತು ಗಣೇಶ್

ದಾವಣಗೆರೆ : ಮೋತಿ ಟಾಕೀಸ್ . . .

ಮೈಸೂರು ದೇಶ, ದಕ್ಷಿಣಕನ್ನಡ, ಮತ್ತು ಕೊಡಗಿ

ದ್ವಿಬ್ಯಾಟರುಗಳು

ರಾಜಶ್ರೀ ಪಿಕ್ಚರ್ಸ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್ :: ಗಾಂಧಿನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು-2

ಚಂದಮಾಮ

ವ. ಕೃಷ್ಣ ಕಥೆಯ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ

ಸಂಪುಟ ೮ : ಸಂಚಿಕೆ ೧

ಜನವರಿ ೧೯೫೨

ಮಾತಿಗೆ ಓಗೊಡಿ

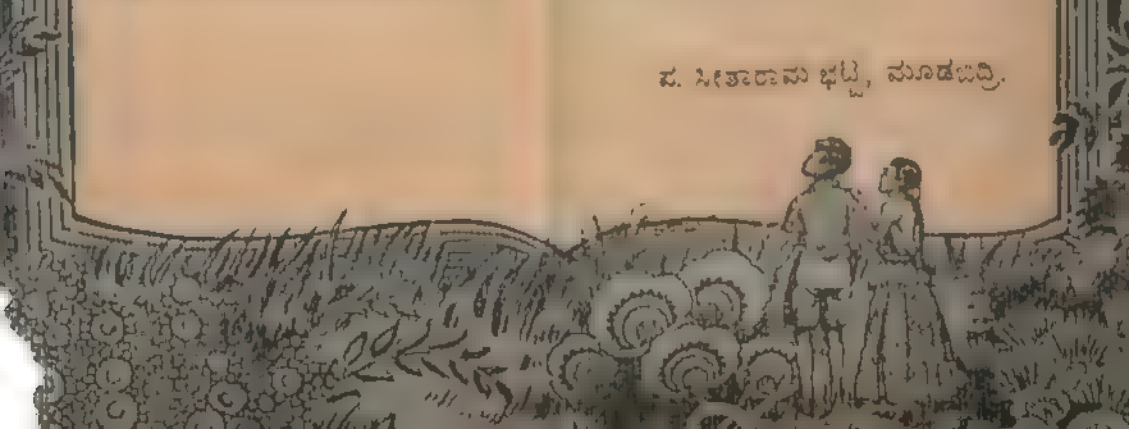
ಜಿಗಿಯುತ ಜಿಗಿಯುತ ಭರದಲಿ ಬನ್ನಿರಿ
ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಚಿಣ್ಣರಿರಾ
ನೀವೇ ನಾಡಿನ ಮುಂದಿನ ವೀರರು
ಬಾಳಿದು ಬೆಳಗಲಿ ಮಕ್ಕಳಿರಾ

ನಾಡಿನ ದುರ್ದೈವ ನೀಗಲು ಹೆಣಗುವ
ವಗ ತೊಟ್ಟೇಳಿ ಚಿಣ್ಣರಿರಾ
ಮಾತೆಯ ಕೊರಗನು ಕೇಳಿರಿ! ಏಳಿರಿ!
ಎಚ್ಚರ ಗೊಳ್ಳಿರಿ! ಶೂರರಿರಾ

ಧರ್ಮದ ಹೆಸರಲಿ ಸಡೆಯುವ ಕೆಡುಕನು
ತಡೆಯಲು ಬನ್ನಿರಿ ಚಿಣ್ಣರಿರಾ
ಜಾತಿಯ ಮತಗಳ ಭೇದವನುಳಿಯುತ
ಒಮ್ಮನದಿಂದಿರಿ ಕಂದರಿರಾ.

ನಾಡಿನ ಮಮತೆಯ ಕಾರ್ಯದೆ ತೋರಿರಿ
ಬೇಗನೆ ಬನ್ನಿರಿ ಚಿಣ್ಣರಿರಾ
“ಮಾಡುವ ಇಲ್ಲವೆ ಮಾಡಿಯುವ” ಯೆನ್ನುವ
ಮಾತಿಗೆ ಓಗೊಡಿ ಧೀರರಿರಾ

ಪ. ಸೀತಾರಾಮ ಭಟ್ಟ, ಮೂಡಬದ್ರಿ.

ಅಂದಗಾರ ಸೋಮು

ಒಂದು ಸಾರಿ ನಾಡಿಗಲ್ಲ
ದೊಡ್ಡ ಹಬ್ಬ ಬಂದಿತು
ಭಾಗ್ಯವಂತ ಜನರಿಗಲ್ಲ
ಹರುಷವನ್ನು ತಂದಿತು.

ಸೋಮನೊಬ್ಬ ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿ
'ಕನ್ನಿ' ಎಂಬುದಿಲ್ಲವು
ಅಂದಗಾರ ಪುಟ್ಟನವನು
'ಕಷ್ಟ' ಎಂಬುದಿಲ್ಲವು

ಮಾಸಲರಿವೆ ಮೂಲೆಗೆಸೆದು
ಹಳೆಯ ಕೊಳೆಯ ಕಳೆದನು
ಹೊಟ್ಟೆತುಂಬ ತಿನಸು ತಂದು
ಹೊಸತು ಬಟ್ಟೆ ಪಡೆದನು

ಹೊಳೆವ ಮಿರುಗು ಸಿಲ್ಕು ಪರಟು
ನೀಲಿ ಚಡ್ಡಿ ಧರಿಸಿದ
ತನ್ನ ಜಂಭ ಮಂದಿಗಲ್ಲ
ತೋರಿ ಬರಲು ಬಯಸಿದ.

'ಹೊರಗೆ ಅಡಿ ಬರುವೆ' ನೆಂದು
ತಾಯಿಯೊಡನೆ ಕೇಳಿದ
'ಈಗ ಬೇಡ' ವೆನಲು ಆಕೆ
ಕಾಣದಂತೆ ಓಡಿದ

‘ಕಮಲಪ್ರಿಯ’ ಮದರಾಸು.

ಎದುರಿಗೊಬ್ಬ ಹುಡುಗ ಬಂದ
ಬಡವನಾತ ಸತ್ಯವು
ಕದರು ಕೇಶ, ಕೋಳಿ, ಕೃತಾಂಗ
ಹರಕು ಬಟ್ಟೆ ಸಾಕ್ಷಿಯು

ಅವನ ಕಂಡು ಹೇಸಿಕೊಂಡು
ಸೋಮು ಹಾರಿ ಸರಿದನು
ಕದಳಿ ಸಿಪ್ಪೆ ಮೇಲೆ ಕಾಲ
ನಿಟ್ಟು ಹಾರಿ ಬಿದ್ದನು

ಕಾಲು ತರೆದು ರಕ್ತಸುರಿದು
ಅಳುವುದನ್ನು ಕಂಡ ಬಡವ
ಹಿಡಿ ಬಂದು ಮಮತೆಯಿಂದ
ಎತ್ತಿ ತಡವಿ ನಿರಿಸಿದ

ತನ್ನ ನಡೆಗೆ ನಾಟಿಕೊಂಡು
ಸೋಮು ಮನೆಗೆ ನಡೆದನು
ತಾಯಿಯೊಡನೆ ಎಲ್ಲ ಹೇಳಿ
ಅತ್ತು ಕಾಲ ಕಳೆದನು

ಕಂಡ ರಾತ್ರಿ ಸೋಮು ಕನಸ
ಅದೇ ಬಡವ ಬಾಲಕ
ಅದರೀಗ ಹೇಸಿಕೊಳದೆ
ಸೋಮು ಮಮತೆ ತೋರಿದ.

ಯಾರು ಹೆಚ್ಚು?

ಹಿಂದೆ ದಂಡಕನೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸನೊಬ್ಬನು ವಿಂಧ್ಯಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದನು. ಅವನು ಮಹಾ ಬಲಶಾಲಿ, ಹಾಗೂ ಬುದ್ಧಿವಂತ.

ಹಾಗೆಯೇ, ಹಿಮವತ್ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಭೀಷಣನೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸನಿದ್ದನು. ಆತನು ದಂಡಕನ ಒಂದೂವರೆಯಷ್ಟು ಶಕ್ತಿಯಂತ, ಹಾಗೂ ದೇಹವುಳ್ಳವನು.

ಭೀಷಣನು ಒಮ್ಮೆ ದಂಡಕನ ಲೌಕಿಕವನ್ನು ಕೇಳಿ, ಅವನನ್ನು ಸೋಲಿಸಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದಿಷ್ಟದಿಂದ ವಿಂಧ್ಯಪರ್ವತದೊಡನೆ ಹೊರಟನು.

ಭೀಷಣನು ಬರುವುದನ್ನು ದೂರದಿಂದಲೇ ನೋಡಿದ ದಂಡಕನು, ಭೀತಿಪಟ್ಟವನಾಗಿ, ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕರೆದು ಕೇಳಿದನು. "ನೋಡು, ಈಗ ಭೀಷಣನು ಬರುತ್ತಾನೆ. ಯುದ್ಧವಾದಲ್ಲಿ ಅವನು ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಾನೆ. ಆದುದರಿಂದ ಒಂದು ಉಪಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ನಾನೀಗ ದಂಡಕನ ಆರು ತಿಂಗಳ ಮಗು. ಹುಂ.....ತೀಯಿ ತಲ್ಲವೇ?" ಎಂದ.

ದಂಡಕನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಮುದುರಿಕೊಂಡು ಮಲಗಿದ. ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಅವನ ಮೇಲೆ ದುಪಟಗಳನ್ನು ಹೊದಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಕಾಳಿತಳು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಗರ್ಜಿಸುತ್ತ ಬಂದ ಭೀಷಣ. "ಎಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ, ಆ ದಂಡಕ? ಅವನನ್ನು ಕೊಂದು, ರಕ್ತಪಾನ ಮಾಡಿಬಿಡುವೆ! ಎಲ್ಲಿ ತೋರಿಸು" ಎಂದು ಕೂಗಿದ.

"ಹುಡುಗ, ಗಲಾಟೆ ಮಾಡಬೇಡ. ದಂಡಕನ ಆರು ತಿಂಗಳ ಮಗು ಇಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದೆ. ಅದು ಎಚ್ಚರವಾಗಿ ಕೂಗಿದರೆ, ದಂಡಕ ಬಂದು ನನ್ನನ್ನು ಸಿಗಿದುಬಿಟ್ಟಾನು! ಗಲಾಟೆ ಮಾಡದೆ ಹೋಗು" ಎಂದಳು ದಂಡಕನ ಭಾರ್ಯೆ.

ಭೀಷಣ ನೋಡಿದ. "ದಂಡಕನ ಆರು ತಿಂಗಳ ಮಗು—ಅಬ್ಬಾ! ಎಷ್ಟು ಎತ್ತರವಾಗಿದೆ! ಎಷ್ಟು ಬಲಶಾಲಿಯಾಗಿದೆ! ಅಂದ ಮೇಲೆ, ದಂಡಕ....? ಹಂ! ನನ್ನ ಹತ್ತರಷ್ಟಿರಬಹುದು!!" ಹೆದರಿಕೆ ಅವನನ್ನು ಅತಿಯಾಗಿ ಪೀಡಿಸಲು ಪ್ರಾಂಭಿಕ, ಆತ ಭಯದಿಂದ ಕಾಲು ಕಿತ್ತವನು ಹಿಮಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗುವವರೆವಿಗೂ ಹಿಂತಿರುಗಿ ನೋಡಲಿಲ್ಲ ಸಹ.

ದಂಡಕ, ನಂತರ ಎದ್ದು, ಹೊಟ್ಟೆ ಹುಣ್ಣಾಗುವಷ್ಟು ನಕ್ಕ. ಯಾರು ಹೆಚ್ಚು?

ಕೆ. ಬಿ. ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ, ಶೃಂಗೇರಿ.

ಅಸೂಯೆಯ ಫಲ

ಹಿಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶಂಭುದಾಸ್, ದಂಡವಾಣಿ ಎಂಬ ಇಬ್ಬರು ಸಹೋದರ ರಿದ್ದರು. ಶಂಭುದಾಸನು ತನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಬಂದ ನಾಲ್ಕು ಎಕರೆ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ದಂಡವಾಣಿ ತನ್ನ ಭಾಗದ ನಾಲ್ಕು ಎಕರೆ ನೆಲವನ್ನು ಮಾರಿ, ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಿ, ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲೇ ಲಕ್ಷಾಧಿಕಾರಿಯಾದ. ವ್ಯಾಪರದಲ್ಲಿಷ್ಟಂತೆ, ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರಲು ಅವಕಾಶಗಳು ಕುಂಬಾ ಕಡಿಮೆ. ಆದುದರಿಂದ ಶಂಭುದಾಸ್ ಮೊದಲಿನಂತೆಯೇ ಇದ್ದುಬಿಟ್ಟ.

ಅದೊಂದು ವರ್ಷ ಶಂಭುದಾಸನು ನಾಲ್ಕು ಎಕರೆ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ, ಹಿಂದಿಷ್ಟು ಸ್ಥಳ ವನ್ನು ಉತ್ತು, ಕಳೆ ತೆಗೆದು, ಹಿಂದು ಬುಟ್ಟಿ ದಂಟಿನ ಸೊಪ್ಪಿನ ಬೀಜವನ್ನು ಎರಚಿದ. ಒಳ್ಳೇ ಮಳೆ ಆಯಿತು ಆ ವರ್ಷ. ಬೀಜ ಗಳೆಲ್ಲಾ ಮೊಳಕೆ ಆದವು. ಕೆಲ ದಿನಗಳಲ್ಲೇ ಆ ಸ್ಥಳವೆಲ್ಲಾ ಮದುಮಗಳ ಮುಖ ಕಳಕಳಿ ಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ದಿನಾ

ಹಿಂದು ಬುಟ್ಟಿ ಸೊಪ್ಪು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಮಾರಿ, ಆ ಹಣದಿಂದ ಆತನು ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದ.

“ಅಲ್ಲಾವ್ವಾ, ನಿನ್ನ ತಮ್ಮ ಇದೇ ಊರಲ್ಲಿ ಕುಂಬಾ ಏರ್ಪರ್ಯವಂತನಾಗಿರುವಾಗ ನೀನು ಹೀಗೆ ಕಷ್ಟಪಡುವುದೆಂದರೇನು?” ಎಂದು ಯಾರಾದರೂ ಕೇಳಿದರೆ “ಅವರವರು ಕೇಳಿ ಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದು ಅವರವರು ಅನುಭವಿಸು ತ್ತಾರೆ. ಅವನ ನಸೀಬು ಏನೋ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಏನೋ ಹಿಂದಿಷ್ಟು ಕಾಸು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಕೊಂಡ ಎಂದು ಸಂತೋಷ ಪಡಬೇಕೆ ಹೊರತು, ಅವನ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಹೋಗ ಬಾರದು.” ಎಂದು ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿ ತನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿರುವುದರಲ್ಲೇ ಸಂತೃಪ್ತನಾಗಿದ್ದ ಆ ಅಣ್ಣ. ತಮ್ಮನನ್ನು ಕಂಡು ಎಂದೂ ಅಸೂಯೆ ಪಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ದಂಟಿನ ಮೊಳಕೆಗಳೆಲ್ಲ ಕಿಂತಲೂ ಹಿಂದು ಮೊಳಕೆ ಕುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹುಲುಸಾಗಿ ಬೆಳೆದು, ನೋಡಲು ಕುಂಬಾ ಸೊಗಸಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಕೀಳಲು

ಮನಸ್ಸು ಬಾರದೆ ಹಾಗೇ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಲು ಅದು ಬಿಡುರಿಸ ಗಿಡದಂತೆ ಎತ್ತರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಿತು. ಆ ದಾರಿ ಬಂದು ಹೋಗುವ ರೈತರಿಗೆಲ್ಲಾ ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಆಶ್ಚರ್ಯ. "ನಾವೂ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದ ದಂಟಿನ ಸೊವ್ವು ಬೆಳೆಯಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಎಂದೂ ಅವು ಇಷ್ಟು ಎತ್ತರ ಬೆಳೆದಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡಿಲ್ಲ, ಕೇಳಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಹೇಳುವರು. ಆ ಗಿಡವನ್ನು ನೋಡಿ ಎಲ್ಲರೂ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಆತನು ಅದನ್ನು ಕಾಲಾಣಿಗೋ, ಅರ್ಧಾಣಿಗೋ ಮಾರಕೊಡದೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ.

ಅದು ದಪ್ಪವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಬಲಿತು ಹೋಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಹುಳಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದರೂ, ಸದಾರ್ಥ ಮಾಡಿದರೂ ಅಷ್ಟೇನೂ ರುಚಿಕರವಾಗಿ ಇರಲಾರದು. ಅದುದರಿಂದ ಅದನ್ನು

ಕೇವಲ ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಣಯಮಾಡಿದ.

ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಾದಮೇಲೆ ಒಂದು ದಿನ ಆ ಊರಿನ ರಾಜ ತನ್ನ ಪರಿವಾರದೊಂದಿಗೆ ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿರಲು ಆತನಿಗೆ ಈ ದಂಟಿನ ಗಿಡ ಕಾಣಿಸಿತು. ಆತನು ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತನಾಗಿ "ದಂಟಿಂದ ರೇನು! ಈ ರೀತಿ ಮರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವುದೆಂದರೇನು" ಎಂದು ಆ ಗಿಡದಮೇಲೆ ಕಣ್ಣು ಹಾಕಿದ.

ಆಗ ಶಂಭುದಾಸನು "ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ, ಈ ದಂಟಿನ ಗಿಡ ನನ್ನ ಹೊಲದಲ್ಲಿದ್ದರೇನು ಸೊಗಸು. ಇದು ನಿಮ್ಮ ಉದ್ಯಾನವನದಲ್ಲಿರಬೇಕಾದ ಮೊದಲನೇ ರಕಂ ದಂಟು" ಎಂದ. ರಾಜನಿಗೆ ತುಂಬಾ ಆನಂದವಾಯಿತು. ಶಂಭುದಾಸನು ಆ ಗಿಡದ ಸುತ್ತ ಒಂದು ಅಡಿ ನೆಲ ಹೆಂಟಿಯಾಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮೊಟಕೆಗೆದು ಆ ರಥದಲ್ಲಿಟ್ಟು, ಆತನ ಅಜ್ಜಿಯಂತೆ ತಾನೂ ಸಹ ಆತನೊಂದಿಗೆ ಉದ್ಯಾನವನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ತಾನೇ ನೆಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು ಬಂದ.

ಹಿಂತಿರುಗುವಾಗ ರಾಜ ಆತನಿಗೆ ಮೊಹರುಗಳ ಚೀಲವನ್ನೊಂದು ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿದ.

ಆಕಸ್ಮಾತ್ ಆಗಿ ಲಭಿಸಿದ ಹಣದಿಂದ ಆತನ ಬಡತನವು ದೂರವಾಗಿ, ಶಂಭುದಾಸನು ಸ್ವತೀವಂತನಾದ. ಒಂದೇ ಒಂದು

ಚಂದಮಾಮ

***

ದಂಟಿನ ಗಿಡದಿಂದ ಆತನು ಈ ರೀತಿ ಹಣ
ವನ್ನು ಗಳಿಸಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಗ್ರಾಮಸ್ಥರಿ
ಗೆಲ್ಲಾ ಅಸೂಯೆಯುಂಟಾಯಿತು. ಉಳಿದವರ
ಮಾತು ಅತ್ತ ಇರಲಿ. ಆತನ ತಮ್ಮನಿಗೇ
ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟವಾಗಿ ತೋಚಿತು. ಅಣ್ಣನಿಗೆ
ಒದಗಿದ ಉತ್ತಮಸ್ಥಿತಿಗೆ ಸಂತೋಷಿಸುವ
ಬದಲು ವ್ಯಾಕುಲಗೊಂಡ.

‘ಆತನಿಗೆ ಸುದಿನಗಳು ಬಂದವು. ನನ್ನಂ
ತೆಯೇ ನನ್ನಣ್ಣನೂ ಸಹ ಸುಖವಾಗಿರು
ತ್ತಾನೆ’ ಎಂದು ಸಂತಸ ಪಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು
ತನ್ನ ಹಣವನ್ನೇ ಆತನು ತಿಂದುಬಿಡುತ್ತಿರು
ವಂತೆ ಪರಿಪರಿಧವಾಗಿ ಪರಿತಪಿಸಿದ ದಂಡ
ವಾಣಿ. “ ಏನಾದರಾಗಲಿ ನಾನೂ ಸಹ ರಾಜನ
ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಅಣ್ಣನಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು
ಬಹುಮಾನ ಪಡೆದುಕೊಂಡ ಹೊರತು ನಿಜ್ಜಿ
ಮಾಡಕೂಡದು’ ಎಂದು ಮನಸ್ಸು ಗಟ್ಟಿ
ಮಾಡಿಕೊಂಡ. ರಾಜನಿಗೆ ಎಂತಹ ಕಾಣಿಕೆ
ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೋ ಆತನಿಗೆ
ತಿಳಿಯದಾಯಿತು. ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಯೋಚನೆ
ಮಾಡಿದ. ‘ಒಂದು ದಂಟಿನ ಗಿಡಕ್ಕೆ
ಅಷ್ಟೊಂದು ಹಣ ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟ
ದ್ದಾನೆ ರಾಜ. ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು
ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಕನಿಷ್ಠ
ಪಕ್ಷ ಅಣ್ಣನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಬಹುಮಾನಕ್ಕೆ ಹತ್ತ
ರಷ್ಟಾದರೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೊಡಲಾರನೇ?’
ಎಂದುಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಆಸ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಬಂಗಾರ
ಕೊಂಡು ಭಾರಿ ಗುರಾಣಿ ಒಂದು ಸಿದ್ಧಮಾಡಿ

ಸಿದ. ನವರತ್ನಗಳನ್ನು ಆ ಡಾಲಿನಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿ
ಸಿದ. ಈ ರೀತಿ ತಯಾರಾದ ಆ ಡಾಲನ್ನು
ಎರಡು ಕುದುರೆ ಕಟ್ಟಿದ ಸಾರೋಟಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು
ಕೊಂಡು ಅರಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಮಹಾರಾಜ
ನಿಗೆ ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಸಮರ್ಪಿಸಿದ. ಆ
ಡಾಲನ್ನು ಕಂಡು ರಾಜಗೆ ಅಪಾರ
ಅವಂದವಾಯಿತು. “ ಸಚಿವೋತ್ತಮನೇ,
ಇಷ್ಟೊಂದು ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು
ತಂದ ಆತನಿಗೆ ನಾವು ಬದಲಾಗಿ ಯಾವು
ದಾದರೊಂದು ಭಾರಿ ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನು
ಕೊಡಬೇಕಲ್ಲವೇ? ಯಾವ ಬಹುಮಾನ
ಕೊಡೋಣ, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿ ಹೇಳು”
ಎಂದ ರಾಜ.

ಅದಕ್ಕೆ ಮಂತ್ರಿ “ ಇದಕ್ಕೆ ಅಲೋಚಿಸುವು
ದಾದರೂ ಏನಿದೆ. ಆನೆಗಳೂ, ಒಂಟೆಗಳೂ,

ಕುಡುರೆಗಳು ಮುಂತಾದುವೇನಾದರೂ ಕೊಡಬಹುದು. ಅವುಗಳಮೇಲೆ ವೊಹರುಗಳ ಚೀಲಗಳನ್ನು ಬೇಕಾದರೆ ಹಾಕಿ ಕಳುಹಿಸಬಹುದು" ಎಂದ. ರಾಜನಿಗೆ ಈ ಸಲಹೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ.

"ಇನ್ನೊಂದು ಬೆಲೆಬಾಳುವ ತಾಲನ್ನು ಬಹುಮಾನವನ್ನಾಗಿ ಕೊಡಬಲ್ಲವನು ತುಂಬಾ ಹಣಗಾರನಾಗಿಯೇ ಇರಬೇಕು. ಅಂಥವನಿಗೆ ನಾನು ಮತ್ತೆ ಹಣದ ಮೊಟಗಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವುದರಲ್ಲೇನಿದೆ ದೊಡ್ಡಪ್ಪಿಕೆ? ಜಿಲ್ಲೆಬಿ ತಿಂದು ತಿಂದು ಬೇಸರ ಬಂದಿರುವವನಿಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಜಿಲ್ಲೆಬಿ ಬಡಿಸಿದಂತೆ ಆಗುವುದು. ಆದುದರಿಂದ ಅಪೂರ್ವವಾದ ವಸ್ತುವೊಂದನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು" ಎಂದ ರಾಜ. ಯಾವ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೂ ಬರಲಾರದೆ ಅಂದಿಗೆ ಸಭೆಯನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯ ಮಾಡಿ, ರಾತ್ರಿ ಮತ್ತೆ ಆಲೋಚನಾಪರವಶನಾದ ರಾಜ.

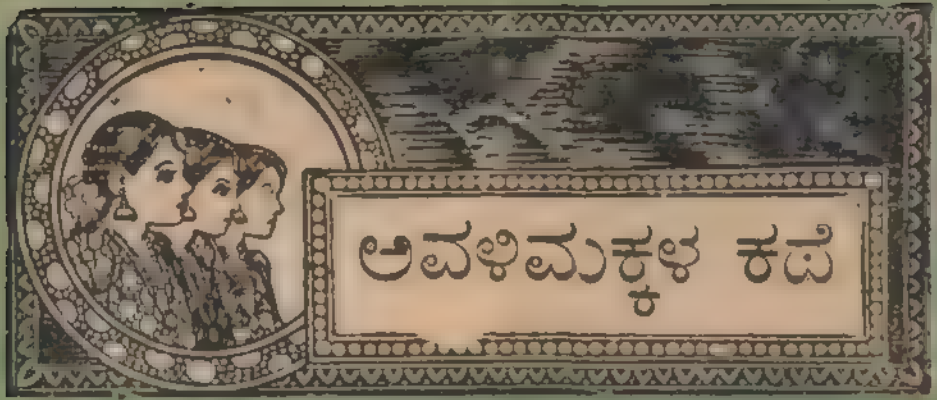
ಮರುದಿನ ರಾಜನು ಉದ್ಯಾನವನದಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿರಲು ಅತನಿಗೆ ಶಂಭುದಾಸನು ನೆಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದ ದಂಟಿನ ಗಿಡ ಕಾಣಿಸಿತು.

ಅದನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ ರಾಜನಿಗೆ 'ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅಪೂರ್ವವಾದ ವಸ್ತು ಬೇರೊಂದು ಇರಲಾರದು. ನವರತ್ನ ಖಚಿತವಾದ ತಾಲನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟ ದಂಡಪಾಣಿಗೆ ಇದೇ ತಕ್ಕ ಬಹುಮಾನ' ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದ.

ಆ ಗಿಡದ ಸುತ್ತಲೂ ಮಣ್ಣಿನ ಮುದ್ದೆಯೊಂದಿಗೆ ತುಂಬಾ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಅಗೆಸಿ ಆತನ ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ ರಾಜ. ಅನೆಗಳ ಮೇಲೆ, ಹಿಂಟಿಗಳಮೇಲೆ, ಕುಡುರೆಗಳ ಮೇಲೆ, ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯಗಳು ತುಂಬಿರುವ ಚೀಲಗಳು ಬರುವುವೆಂದು ಹಾದಿಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ದಂಡಪಾಣಿಗೆ ಈ ದಂಟಿನ ಗಿಡ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಲು ಎದೆ ಒಡೆಯಿತು. ಆ ದಂಟಿನ ಗಿಡದ ಎದುರಾಗಿ ನಿಂತುಕೊಂಡು "ನನ್ನ ಐಕ್ವರ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸುಂಗಿ ಹಾಕಿದ ಗಿಡವೇ, ನಿನ್ನನ್ನು ನಾನೇನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ? ಕಾಂಡ ಬೆಳೆದಿರುವ ಮರವಾದರೂ ಆಗಿದ್ದರೆ ಒಣಗಿಸಿ ಒಲೆಯಲ್ಲಾದರೂ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೂ ಉಡಯೋಗವಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ ನೀನು" ಎಂದು ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸಿದ.

18

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಹೊಗೆ ಮಾಯವಾಯಿತು. ಮತ್ತೆ ಅಡಿ ಮುಂದೆ ಇಡುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಗುಹೆ ಎಲ್ಲವೂ ವಿವಿಧ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ಆವರಿಸಿತು. ಅವರೂ ಉದಯನನು ಬೆವರಲ್ಲಿ. ದೇವಿಯ ಎದುರಾಗಿ ನಿಂತ. "ಇನ್ನೊಂದು ನಿರಪರಾಧಿ ಜನರ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೋಳ್ಳುವುದು ನಿನಗೆ ನ್ಯಾಯವೇ, ತಾಯಿ? ಆ ಧಾರ್ಮಿಕನಿಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಶಕ್ತಿ ಪ್ರಸಾದಿಸುವುದರಿಂದ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಆಗುವ ಉಪಯೋಗವಾದರೂ ಏನು?" ಎಂದ.

ದೇವಿ ಬಾಯಿಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಕದಲಲಿಲ್ಲ.

"ಇಷ್ಟು ದಿನಗಳವರೆವಿಗೆ ನಿಪ್ರಾಹಾರಗಳಿಲ್ಲದೆ, ಪಡಬಾರದ ಅವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಪಟ್ಟಿವು. ಪ್ರಾಣ ಹೋದರೂ ಸರಿ, ಅವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲದೆ ಬಿಡಲಾರೆ, ಅವನ ಪ್ರಾಣವೆಲ್ಲಿ ದೇಯೋ ಹೇಳಿ ಪುಣ್ಯ ಕಟ್ಟಿಕೋ ತಾಯಿ"

ಎಂದು ಉದಯನನು ಮತ್ತೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ. ಇದಕ್ಕೂ ಸಮಾಧಾನವೀಯಲಿಲ್ಲ ದೇವಿ.

ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ನೆನೆಸಿ, ದೇವಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಪಕ್ಷಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಕತ್ತಿಯಿಂದ ಹಿಂದೇ ಎಟಗಿ ತುಂಡರಿಸಿ ಚೆಲ್ಲಿದ ಉದಯನ. ಆ ಹತ್ತು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ಅಗ್ನಿಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿತು. ಹಾಗೆ ಬಿಡ್ಡ ತಕ್ಷಣವೇ ದೇವಿಯ ವಿಗ್ರಹವು ಹಂತಸ್ತನೆ ಮಾಯವಾಗಿ ಅಪ್ರದೇಶವೆಲ್ಲವೂ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಾವ ಬೆಳಕಿನಿಂದ ಆವರಿಸಿತು.

ಉದಯನನು ಸರಕ್ಕನೆ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದ. ಅದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ತಾನು ದಾಟಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದ ದ್ವಾರಗಳೂ, ಕೋಣೆಗಳೂ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ, ಎಲ್ಲಾ ಹಿಂದು ಮರುಭೂಮಿಯಂತಿದೆ.

ಉದಯನನು ಹಿಂತೆರಳಿದ. ರತ್ನದ್ವಾರ ಎಷ್ಟೆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ರತ್ನಗಳಿಂದ ಹುದುಗಿಸಲ್ಪ

'ಜಂದಮಾಮ'

ಟ್ಟಿದ್ದ ಬಾಕು ಮೊಟ್ಟೆಗಾತ್ರದ ಒಂದು ಮೊಟ್ಟೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮತ್ತಷ್ಟು ದೂರ ಬಂದರೆ ಅಂತಹುದೇ ಒಂದು ಬೆಳ್ಳಿಮೊಟ್ಟೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಇನ್ನಷ್ಟುದೂರ ಹೋದ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಂಗಾರದ ಮೊಟ್ಟೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅದನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದ. ಈಗ ಗಡ್ಡದವನನ್ನು ನೇತು ಹಾಕಿದ್ದ ಕೋಣೆ ಸಹ ಕಾಣಿಸದಾಯಿತು.

ಉದಯನನು ವಿಸ್ಮಯಗೊಂಡು ಪಾತಾಳ ಗೃಹದಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಂದ. ಆಗಲೇ ರಾಕ್ಷಸನ ಸೇವಕರು ಬಂದು ಅವನನ್ನು ಸುತ್ತಿವರಿದರು. ಅವರೊಂದಿಗೆ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಹಂಸ ರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದವರೂ ಸಹ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಯಥಾರ್ಥ ರೂಪ ತಾಳಿ

ಬಂದಿದ್ದರು.

ಸಹೋದರನು ಕಾಣಿಸಿದ ಕೊಡಲೇ ಸಂಧ್ಯೆ ತಟ್ಟಕ್ಕನೆ ಬಂದು ಉದಯನನನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡ.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ರಾಕ್ಷಸನ ಸೇವಕರು ಉದಯನನನ್ನು ಹತ್ತನೆ ಭುಜಗಳ ಮೇಲೇರಿಸಿಕೊಂಡು "ನೀವು ದೇವಸಂಭೂತರು! ನಿಮ್ಮ ಪುಣ್ಯಫಲದಿಂದ ನಮಗೆ ಈಗ ಮುಕ್ತಿ ದೊರೆಯಿತು" ಎಂದು ಏಕ ಕಂಠದಿಂದ ನುಡಿದರು. ಅವರಲ್ಲಿಬೃಹದ ಉದಯನನ ಮೊಂಡು ಕೈಯಿಂದ ಸುರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ರಕ್ತವನ್ನು ಕಂಡು "ಎನ್ನೋ, ಏನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಹಸುರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ" ಎಂದು ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದ.

ಹಸುರು ತಂದು ಕೈಗೆ ಕಟ್ಟಿದರು. ಆಗ ಉದಯನನು ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಕೊಳವಿದ್ದ ಸ್ಥಳದ ಹತ್ತಿರ ಹೋದ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಕೊಳವಿಲ್ಲ; ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಲಿದ್ದ ಮರ ಗಿಡಗಳೂ ಕಾಣಿಸದಾದವು. ತನ್ನ ತೆಯೇ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಬಂದು ಕಿಲಾರೂಪವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದ ದುರದೃಷ್ಟಶಾಲಿಗಳ ಪ್ರತಿಮೆಗಳು ಮಾತ್ರ ನಿಂತಿವೆ. ಉದಯನನಿಗೆ ಏನೂ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. "ಕೊಳವೆಲ್ಲಿ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ. "ಇನ್ನೆಲ್ಲಿಯದು ಸ್ವಾಮಿ ಕೊಳ? ದೇವಿ ಮಾಯವಾದ ಕೊಡಲೇ ಎಲ್ಲಾ ಮಾಯವಾಯಿತು" ಎಂದನೊಬ್ಬ.

ಚಂದಮಾಮ

“ಮತ್ತೆ ಹಾಗಾದರೆ ಈ ಶಿಲಾ ಪ್ರತಿಮೆಗಳ ಮಾತೇನು?” ಎಂದು ಕಾತುರ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದ ಉದಯನ. “ಅವರ ಗತಿ ಇನ್ನಷ್ಟೇ. ಇದ್ದ ಆ ಕೊಳವೂ ಮಾಯವಾಯಿತು. ಇನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಮಾಮೂಲು ಸ್ವರೂಪ ಹೇಗೆ ಬರುತ್ತೆ ಹೇಳಿ” ಎಂದರು ಸೇವಕರು.

“ಅಯ್ಯೋ ಎಂಥ ಅಪಚಾರ ನಡೆಯಿತು. ನಿಷ್ಕಾರಣವಾಗಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಜನ ಪ್ರಾಣ ಕಳೆದು ಕೊಳ್ಳಲು ನಾನು ಕಾರಣನಾದೆ” ಎಂದು ಅನುಕಂಪದಿಂದ ನುಡಿದ ಉದಯನ. ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತು ಹಾಗೇ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು “ಸಹೋದರ ನಿಶೀಘನು ಏನಾದನೋ, ಆ ಗಡ್ಡದವನ ಸಂಗತಿ ಹೇಗೋ? ರಾಜಕುಮಾರಿಯರ ವಿಷಯ ಏನಾಯಿತೋ ತಿಳಿಯದೆ ಇದೆಯಲ್ಲಾ; ಅವರ ವಿಷಯವನ್ನು ಅರಿಯಬೇಕು” ಎಂದ ಉದಯನ.

“ಹಾಗಾದರೆ ಹೊರಡಿ, ಹೋಗುವ” ಎಂದರು ಸೇವಕರು.

“ಹಾಗಾಗದು. ನೀವೆಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲೇ ಇರಿ.” ಎಂದು ಅವರನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಕಾವಲಿರಿಸಿ, ಸಂಧ್ಯೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಲ್ಪ ಪರಿವಾರವನ್ನೂ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೊರಟ. ಪ್ರಪಂಚವಾಗಿ ಅವನು ಪ್ರತಾಪನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸೇರಿ ಅಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸಿದ. ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಾಪ “ಅರೆರೆ! ಇಲ್ಲಿಗೆ ಯಾರೂ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅಂದು ನೀನು ಹೋದ ತರುವಾಯ ಮತ್ತೆ ನೋಡುತ್ತಿರುವುದು ಇದೇ

ಮೊದಲು! ಅಲ್ಲ, ಆ ರಾಕ್ಷಸನ ಕೈಯಿಂದ ಹೇಗಪ್ಪಾ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

“ಅವನ ವಿಷಯವೇ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಆದರವನ ಮಾಯಾಮಹಲನ್ನು ಮಣ್ಣು ಪಾಲು ಮಾಡಿದೆ. ಅದಿರಲಿ. ಮೊದಲು ನನ್ನ ಸಹೋದರನೂ, ರಾಜಕುಮಾರಿಯರೂ ಏನಾದರೋ ತಿಳಿಯಬೇಕು” ಎಂದ.

“ಬೇಕಾದರೆ ನನ್ನ ಪರಿವಾರವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಡುವೆನು” ಎಂದ ಪ್ರತಾಪ, ತುಂಬಾ ಅಭಿಮಾನವಿರುವಂತೆ.

“ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಮಾನವಿದ್ದರೆ ಅಷ್ಟೇ ಸಾಕು” ಎಂದು ಉದಯನನು ಪ್ರತಾಪನ ಹತ್ತಿರ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದು ಮತ್ತೆ ಪರಿವಾರದೊಂದಿಗೆ ಶ್ರಾವಸ್ತಿಯ ಕಡೆಗೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಡೆದ.

ಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬರುವುದು ಸಂಭವಿಸಿತು. ನಿಶೀಥನ
ರುಂಡ ಮುಂಡಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಗುರುತು
ಹಿಡಿದ. “ಎಂತಹ ಪ್ರಮಾದವಾಯಿತು”
ಎಂದು ಗಲ್ಲಗಲ್ಲ ಬಡಿದುಕೊಂಡ.

“ಅವ್ವಾ ಚಿಂತಿಸಿ ಫಲವಿಲ್ಲ. ದುಃಖಿಸಿ
ಬೇಡ. ನಾನೂ ನಿನ್ನೊಂದಿಗೆ ಬರುತ್ತೇನೆ.
ಒಟ್ಟಾಗಿ ಹೋಗೋಣ, ನಡಿ. ನಾನು ನಿಮಗೆ
ಮಾಡಬಹುದಾದ ಉಪಕಾರವೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ!
ಜೀವ ಕೊಡುವುದು ನನ್ನಿಂದಂತೂ ಸಾಧ್ಯ
ವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಎಷ್ಟೇ ವರ್ಷಗಳಾಗಲೀ ಈ
ಕಳೆಬರವು ಕೆಡದಂತೆ ಮಾಡಬಲ್ಲೆ” ಎಂದ.

“ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಬೇರೇನು ಬೇಕು. ಈ
ಅವತ್ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದೇವರಂತೆ ಬಂದಿರಿ.
ನಾವು ಈಗ ಶ್ರಾವಸ್ವಿಯನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡರೆ
ಸಾಳು. ಪುಕ್ಕ ವಿಷಯ ಮಹಾರಾಜರೇ
ತಿಳಿಸುವರು” ಎಂದ ಮಂತ್ರಿ. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ
ಅವರು ಶ್ರಾವಸ್ವಿ ಸೇರಿದರು. ನಿಶೀಥನ
ಕಳೆಬರದೊಂದಿಗೆ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು
ಎಲ್ಲರೂ ಗೊಳಗೊ ಎಂದು ಅಳಲು ಪ್ರಾರಂ
ಭಿಸಿದರು. ಸಂಘ, ಉದಯನ, ಅವನ
ಮುದಿ ತಾಯಿ ಕರುಳು ಕಿತ್ತು ಬರುವಂತೆ
ವಿಲಬಿಸಿದರು. ರಾಜನೂ ಆತನ ಪರಿವಾರವೂ
ದುಃಖಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದರು. ಯುಷ್ಕಿತ್ವ
ರನು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.
ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಗಡ್ಡದವನೂ ಸಹ
ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಪ್ರವೇಶಮಾಡಿದ.

ಪ್ರತಾಪನ ಸೇವಕರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು
ಹೋದ ನಿಶೀಥನ ಗತಿ ಏನಾಯಿತೋ
ತಿಳಿಯುವ. ಸಮಯ ನೋಡಿ ಪ್ರತಾಪನ
ಸೇವಕರು ನಿಶೀಥನ ತಲೆ ಕಡಿದು ಒಂದು
ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಅವರ ದಾರಿ ಅವರು
ಹಿಡಿದರು. ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಆ ಸುತ್ತು
ಮುತ್ತಲಿನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಒಬ್ಬ
ಯುಷ್ಕಿವರ್ಯನು ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿರಲು,
ಆತನಿಗೆ ನಿಶೀಥನ ರುಂಡ ಮುಂಡಗಳು ಕಾಣೆ
ಸಿದವು. ಅವುಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಅಶ್ರಮಕ್ಕೆ
ಸೇರಿಸಿ, ಅವರ ವಾರಸುದಾರರು ಯಾರಾ
ದರೂ ಬರುವರೇನೋ ಎಂದು ಎದುರು
ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ.

ಕೆಲದಿನಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಶ್ರಾವಸ್ವಿಯ
ದಾನಶೀಲಮಹಾರಾಜನ ಮಂತ್ರಿ ಆ ಯುಷ್ಯಾ

ಚಂದಮಾಮ

ಗಡ್ಡದವನು ಎಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿದನೋ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ? ಅವನನ್ನು ಮಾಯಾಮಹಾಲಿನಲ್ಲೇ ಉಳಿಯ ಗೊಟ್ಟರೆ, ಯಾವುದೋ ಯುಕ್ತ ಹೂಡಿ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಸಂಚಕಾರ ತರುವನೆಂದು ರಾಕ್ಷಸ ನಿಗೆ ವೊದಲಿಂದಲೂ ಅನುಮಾನವಿಷ್ಟೇ ಇತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಾಗ ಅವನನ್ನೂ ಸಹ ತನ್ನ ಸಂಗಡ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋದ.

ಹಿಂದು ಸಾರಿ ರಾಕ್ಷಸನು ಗಡ್ಡವನನ್ನು
ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಆಕಾಶ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ
ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಕೆಳಗೆಲ್ಲಾ ಮಹಾ
ಸಮುದ್ರ. ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಉದಯ
ನನು ದೇವಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟ ಪಕ್ಷಿಯನ್ನು
ಕೊಂಡ ಕೂಡಲೇ ಇಲ್ಲಿ ಆಕಾಶ ಮಾರ್ಗ
ದಲ್ಲಿ ಹುಸುನ ರೂಪತಾಳಿಷ್ಟ ರಾಕ್ಷಸನು ತನ್ನ
ನಿಜರೂಪವನ್ನು ಪಡೆದು 'ಹರಹರಾ' ಎಂದು
ತಕ್ಕಣವೇ ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟ.

ಆಗ ಹಳ್ಳಿನೊಂದಿಗೆ ನಮ್ಮ ಗಡ್ಡದವನೂ ಇದ್ದನಷ್ಟೆ. ಅವನೂ ಸಹ ಸಮುದ್ರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ. ಅದರಿ ಪ್ರಯಾಸವಟ್ಟು ಎರಡು ದಿನ ಈಜಿಕೊಂಡು, ಈಗಲೋ ಆಗಲೋ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರಾಣದೊಂದಿಗೆ ದಡ ಸೇರಿಕೊಂಡ.

ಮಾಯಾಭವನ ಮಣ್ಣು ಪಾಲಾಯಿ
ತೆಂದೂ, ಮತ್ತೆ ಯಾವುದೇ ವಿಧವಾದ
ತೊಂದರಿಯೂ ಇರಲಾರದೆಂದೂ ಗ್ರಹಿಸಿದ
ಗಡ್ಡದವ. ಮುಂದಿನ ವಿಷಯವೇನಪ್ಪಾ

ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ, ತನಗೆ ಎದುರಾದ
ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು "ಈ ಊರ ಹೆಸ
ರೇನು?" ಎಂದ. ಅದಕ್ಕೆ ಆತ ಶ್ರಾವಸ್ತಿ
ನಗರವೆಂದು ಹೇಳಲು, ಗಡ್ಡದವನ ಅನಂದಕ್ಕೆ
ಮೇರೆಯೇ ಇಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಅವನು ಬಹಳ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಗೊಂದಲವಾಗಿದೆ. ಆದರೇನು? ಎಷ್ಟೆಷ್ಟೋ ವ್ಯಾಹರಗಳನ್ನು ಭೇದಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದ ಆಸಾಮಿ ಗಡ್ಡದವ, ಮ್ಯಾತಿಹೊಂದಿದ್ದ ರಾಕಸನ ಕೈಕಳಗೆ ಪಳಗಿದವ. ಸಾಮಾನ್ಯರಂತೆ ಪ್ರತಿ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ಆಧೈರ್ಯಪಡುವನೇ? ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸಿ "ಇದುವರೆವಿಗೂ ಎಲ್ಲಾ ನೆನಿಸಿದ್ದಂತೆಯೇ ನಡೆಯಿತು. ಹೆದರಬೇಡಿ" ಎಂದ.

***

ಮಹಾರಾಣಿಯರು ಬರುವರೆಂದು ಜನ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಗಡ್ಡದವನು ಹೇಳಿದ ಸೂಚನೆಗಳು ಅಕ್ಷರಶಃ ನಿಜವಾಗುವಂತೆ ತೋರಿತು ಉದಯನನಿಗೆ. ಅಶ್ವರ್ಯದಿಂದ ಅವರು ಮಹಲನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ಮದುವೆ ಮನೆಯ ಮೇಲೆ ಸಾಲಾಗಿ ಸುಹಾಸಿನಿ, ಸುಭಾಷಿನಿ, ಸುಕೇಶಿನಿಯರು ಅಲಂಕೃತರಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಕುಲುಕುಲು ನಗುತ್ತಾ ಪ್ರತಾಪನು ಮೂರು ಮಾಂಗಲ್ಯಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ.

ಉದಯನನು ಉಗ್ರಮೂರ್ತಿಯಾದ. ಒಂದು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಬಾಕು ಹೊರಕ್ಕೆ ತೆಗೆದ. ಅದರಿಗೆ ಗಡ್ಡದವನು ಅಡ್ಡ ಬಂದ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸೈನ್ಯವೆಲ್ಲಾ ಕೋಟೆಯನ್ನು ಮುತ್ತಿತು. ಪ್ರತಾಪ ಮಹಾರಾಜನ ಕೈಗೆ ಬೇಡಿ ಹಾಕಿದ ಕೂಡಲೇ ಆತನು ವಿವಶನಾಗಿ ನಿಶ್ಚೇಷ್ಟಿತನಾದ. ಇನ್ನು ಮಾಡುವುದಾದರೂ ಏನು? ಕಥೆ ಆಗಲೇ ಅಡ್ಡತಿರುಗಿದೆ.

ಪ್ರತಾಪನು 'ದಾಸೋಹಂ' ಎಂದ. ತನ್ನ ತವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ. ಅಪಹರಿಸಿದ್ದ ಅಂಜನ ಮತ್ತು ಭಸ್ಮಗಳನ್ನು ತಂದು ಕೊಟ್ಟ. ಒಂದು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಉದಯನ ಮತ್ತು ಗಡ್ಡದವನೊಂದಿಗೆ "ಅಣ್ಣಾ, ಅಪ್ಪಾ, ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಸೇವಕ. ನನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವವೂ ನಿಮ್ಮದೇ—ಮನ್ನಿಸಿ" ಎಂದು ಕ್ಷಮಾಪನೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡ.

ಉದಯನನನ್ನು ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಕರೆದು "ಅಣ್ಣಾ, ಇದೆಲ್ಲಾ ಪ್ರತಾಪನ ಮೋಸವಿರಬೇಕೇ ಹೊರತು ಮತ್ತೇನಿಲ್ಲ. ಭಸ್ಮಗಳನ್ನೂ, ಅಂಜನಗಳನ್ನೂ ಅವನೇ ಹಾರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಮೊದಲು ಅವುಗಳನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಪಡೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡು" ಎಂದ.

ಉದಯನನು ಕ್ಷಣವಾದರೂ ಅಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಲಿಲ್ಲ. ಗಡ್ಡದವನನ್ನೂ, ದಾನಶೀಲನು:ಹಾ ರಾಜನ ಸೈನ್ಯವನ್ನೂ ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಮಾಳವ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡ. ಆ ನಗರವು ತಳಿರು ತೋರಣಗಳಿಂದ, ಹಸಿರುವಾಣಿಗಳಿಂದ ಕಲಕಲವಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಅಲಂಕಾರವೆಲ್ಲಾ ಏಕೆಂದು ವಿಚಾರಿಸಲು, ಪ್ರತಾಪ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಒಂದೇಸಾರಿ ಮೂವರು

ಚಂದಮಾಮ

*****

ಎದ್ದೋ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಪಟ್ಟು, ಅವತ್ತು
ಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಿ, ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿ
ಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ತನ್ನ ಜೀವವನ್ನೂ ಅರ್ಪಿಸಲು
ಸಿದ್ಧನಾದ ಸಾಹಸಿ ಉದಯನನನ್ನು ಕಂಡ
ಕೂಡಲೇ ಆ ಮೂವರು ರಾಜಕುಮಾರಿ
ಯರಿಗೆ ತಾವು ಪ್ರಾಣದಿಂದ ಚೇತರಿಸಿ
ಕೊಂಡಂತಾಯಿತು. ಹಿಡಿಸಲಾರದ ಆನಂದ
ದಿಂದ ಮೂವರೂ ಉದಯನನ ಹತ್ತಿರ
ಬಂದು ನಿಂತರು. ಅಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿಯೇ
ಅವರ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಜೊಳ ಜೊಳನೆಂದು
ಆನಂದ ಬಾಷ್ಪಗಳು ಸುರಿಯಿತು.

ಉದಯನನ ಕೈತುಂಡಾಗಿರುವುದನ್ನು
ಅವರು ಕೂಡಲೇ ಕಂಡು ಹಿಡಿದರು. ಆ
ಗಲಾಟೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಆತನ ಕೈಯ ವಿಷಯ
ಮರತೇಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಗಡ್ಡವನು
ತಟಕ್ಕನೆ ಪಾತಾಳ ಗೃಹಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ
ಬಿದ್ದ ಉದಯನನ ಕೈಯನ್ನು ಸ್ವತಃ ತಂದು,
ಅಂಜನಗಳನ್ನು ಪಯೋಗಿಸಿ, ಕೈ ಬರುವಂತೆ
ಮಾಡಿದ.

ಮತ್ತೊಂದು ವಿಚಿತ್ರವೇನೆಂದರೆ ರಾಜ
ಕುಮಾರಿಯರನ್ನು ರಾಕ್ಷಸ ಮೂಕರನ್ನಾಗಿ
ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರಲ್ಲವೇ? ಆದರೆ ದೇವಿಯ
ಕೈಯಿಂದ ಪಕ್ಷಿ ಯಾವಾಗ ಹೋಯಿತೋ
ರಾಕ್ಷಸನೂ ಆಗಲೇ ಸತ್ತು ಹೋದ. ರಾಕ್ಷಸ
ನೊಂದಿಗೆ ಅವನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ ಮಾಯೆ
ಗಳೂ ಸಹ ಹೋದವು. ಆ ಮಾಯೆಗಳಲ್ಲಿ
ಓಂದಾದ ರಾಜಕುಮಾರಿಯರ ಮೂಕತನವೂ

ಹೋಯಿತು. ಅವರಿಗೆ ಎಲ್ಲರಂತೆ ಮಾತ
ನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ರಾಜಕುಮಾರಿಯರನ್ನೇ
ಅಲ್ಲದೆ ಮಾಳವ ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನೂ ಸಹ
ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಉದಯನನು
ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಪ್ರಾವೃತಿ ನಗರ
ದಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಟ್ಟನು.

ಗಡ್ಡವನು ಅಂಜನ ಭಸ್ಮಗಳ ಪ್ರಭಾವ
ದಿಂದ ನಿಶೀಘನ ರುಂಡ ಮುಂಡಗಳನ್ನು
ಸೇರಿಸಿ ಉಸಿರಾಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದ.

ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಆನಂದ
ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದರು. ರಾಜ ಮತ್ತು
ರಾಣಿ "ಅವಳಿ ಸಹೋದರರ ಋಣ ಎಷ್ಟು
ಜನ್ಮಕ್ಕೂ ತೀರಿಸಲಾರೆವು" ಎಂದು ಅವರನ್ನು
ಕೊಂಡಾಡಿದರು.

ಚಂದಮಾಮ

ಆಗ ಅವಳಿಮಕ್ಕಳನ್ನು ದಾನಶೀಲಮಹಾರಾಜನು ಹತ್ತಿರ ಕರೆದುಕೊಂಡು, ಸುಹಾಸಿನಿಯ ಕೈಯನ್ನು ಉದಯನನ ಕೈಯಲ್ಲೂ, ಸುಭಾಷಿನಿಯ ಕೈಯನ್ನು ಸಂಭ್ಯಾಕುಮಾರನ ಕೈಯಲ್ಲೂ, ಸುಕೇಶಿನಿಯ ಕೈಯನ್ನು ನಿಶೀಥನ ಕೈಯಲ್ಲೂ ಇಟ್ಟನು. ಗುರುವಿಗೆ ಸಮಾನನಾದ ಗಡ್ಡದವನು ಅವರಿಗೆ ಅಪೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿದ. ಮೂವರು ಅವಳಿ ಸಹೋದರರಿಗೂ ಮೂವರು ರಾಜಕುಮಾರಿಯರಿಗೂ ಅತಿವೈಭವದಿಂದ ವಿವಾಹವಾಯಿತು.

ತರುವಾಯ ದಾನಶೀಲಮಹಾರಾಜನು ಗಡ್ಡದವನನ್ನು ಮಾಳವದೇಶದ ಅಧಿಪತಿಯಾಗಿ ಇರುವಂತೆ ಕೋರಿದ. ಆದರೆ ಸರ್ವ ಸಂಗಪರಿತ್ಯಾಗಿ ಯಾಗಿ, ನಿವಿತ್ತ ಮಾತ್ರದವನಾದ ಗಡ್ಡದವನಿಗೆ ರಾಜ್ಯಗಳೇಕೆ? ಪ್ರತಾವನು ಮಾಡಿದತಪ್ಪಿಗೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಸೂಚಿಸಲು ಆತನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆತನಿಗೇ ವತ್ತೆ ಕೊಡಿಸಿಕೊಟ್ಟ.

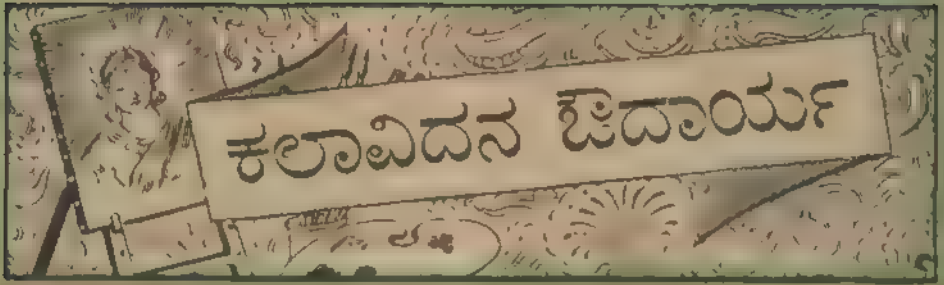
ಮಹಾರಾಜನು ಮೂವರು ಸಹೋದರರಿಗೂ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪಾಲು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳಿದ. ಆದರೆ ಆ ಸಹೋ

ದರರು ಅದಕ್ಕೆ ಅಶಿಸ್ತದರಿಲ್ಲ. ಸರ್ವ ಸಮರ್ಥನಾದ ಉದಯನನು ತಾನು ರಾಕ್ಷಸನ ಭವನದಿಂದ ತಂದಿದ್ದ ಮೂರು ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದ. ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿ ಗಡ್ಡದವನ ಸಲಹೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಮೂರುಕಡೆ ಒಡೆಯಲು, ಅಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ಳಿಯಕೋಟೆ, ಬಂಗಾರದಕೋಟೆ, ರತ್ನದಕೋಟೆಗಳು ಮೂರು ಉದ್ಭವಿಸಿದವು. ಸ್ವತಃ ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಂಡ ಆ ಕೋಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವಳಿಮಕ್ಕಳು ಮೂವರೂ ಸುಖವಾಗಿದ್ದರು.

ಇಷ್ಟು ಅಡಾವಿಡಿಯಲ್ಲೂ ಅವರೊಂದು ವಿಷಯ ಮಾತ್ರ ಮರೆಯಲಿಲ್ಲ. ದುಷ್ಟ ರಾಕ್ಷಸನ ಬಲೆಗೆ ಬಿದ್ದು ಶಿಲಾರೂಪ ಹೊಂದಿದ್ದ ಆ ಪ್ರತಿಮೆಗಳ ವಿಷಯ ಉದಯನನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಬಾಧಿಸುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಆ ಮಹಾವೀರರಿಗೆ ಸ್ಮಾರಕ ಚೆನ್ನೆಯಾಗಿ ಒಂದು ಭವ್ಯ ಭವನವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ, ಆ ಭವನದ ಸುತ್ತಲೂ ಈ ಪ್ರತಿಮೆಗಳನ್ನು ಸ್ತಂಭಗಳಂತೆ ಜೋಡಿಸಿದ.

*** ಇಲ್ಲಿಗೆ ಈ ಕಥೆ ಮುಗಿಯಿತು ***

ಪೂರ್ವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಮರಾವತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಲಾಶಾಲೆಯಿತ್ತು. ದೇಶವಿದೇಶಗಳಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಬಂದು ಆ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರ ಕಲೆಯನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿಿದ್ದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವೃಂದದಲ್ಲಿ ರತ್ನಘೋಷನೆಂಬ ಬಾಲಕನು ತುಂಬಾ ಅದ್ಭುತರೀತಿಯ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಅದನ್ನು ಕಂಡವರೆಲ್ಲಾ “ಈತನು ಮುಂದೆ ಒಬ್ಬ ಪ್ರಚಂಡ ಕಲಾವಿದನಾಗಿ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕೀರ್ತಿ ತರುತ್ತಾನೆ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಆ ಕಲಾಶಾಲೆಯಲ್ಲೇ ಜಯಪ್ರಭ, ಚಂದ್ರ ಪ್ರಭರೆಂಬ ಹುಡುಗರೂ ಸಹ ಚಿತ್ರ ಕಲೆಯನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಜನರೆಲ್ಲ ರತ್ನಘೋಷನನ್ನು ಪ್ರಕಂಸೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಸಹಸಾಂಗಿಗಳಾದ ಇವರಿಬ್ಬರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವಿವಿಧಭಾವೋದ್ರೇಕವಾಯಿತು.

ಜಯಪ್ರಭ ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚಿನವನು. ಎಷ್ಟು ದಿನ ಕಲಿತರೂ ರೇಖೆಗಳನ್ನೆಳೆಯುವುದೇ ಆತನಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಚಿತ್ರ ಹಾಕುವುದೇನು ಬಣ್ಣ ಹಾಕುವುದೇನು

ಬಂತು? ಸಾವಿರ ಜನ್ಮತಾಳಿದರೂ ತಾನು ರತ್ನಘೋಷನ ಮಟ್ಟಕ್ಕೇರಲು ಅರ್ಹನಲ್ಲವೆಂದು ಮನದಟ್ಟಾಯಿತು ಆತನಿಗೆ. ಅದುದರಿಂದ ಕ್ರಮೇಣ ರತ್ನಘೋಷನ ಮೇಲೆ ಅಸೂಯೆ ಜನಿಸಿತು. ರತ್ನಘೋಷನ ಮೇಲೆ ಅನೇಕ ಅಪನಿಂದೆ, ಅರೋಪಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿ ಪ್ರಚಾರಮಾಡಿ, ಆತನ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಕುಂಠಿತಗೊಳಿಸಲು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದ.

ಅಂದಿನಿಂದ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ರೀತಿ ರತ್ನಘೋಷನ ಪ್ರಸ್ತಾವ ತಂದು “ಅವನ ಕೌಶಲ್ಯವೇನೋ ನನಗೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಿದೆಯಷ್ಟೆ. ಆ ಚಿತ್ರ ಮೇಸ್ವರರೇ ಅವನಿಗಾಗಿ ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವನು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದನೇ? ಅವನ ಕಲೆ!” ಎಂದು ಹೇಳುವನು. “ಮತ್ತೆ ಅಂಥ ಚಿತ್ರವನ್ನೇ ಮತ್ತೊಂದು ಬರೆಯುವಂತೆ ಹೇಳಿ ನೋಡೋಣ” ಎಂದು ಸವಾಲು ಹಾಕುವನು.

ಸಾಪ! ಎರಡನೆಯವನಾದ ಚಂದ್ರ ಪ್ರಭನ ರೀತಿ ನೀತಿಯೇ ಬೇರೆ. ಈತನು ಆಗಲೇ ಹೊಸದಾಗಿ ಚಿತ್ರ ಕಲೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂ

*****

ಚಂದ್ರಪ್ರಭನು ರತ್ನಘೋಷನ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೆನೆಸಿಕೊಂಡು ಅತಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವನು. ನಿರ್ದಯಲ್ಲೂ ಅವನದೇ ಕನವರಿಕೆ. 'ರತ್ನಘೋಷನ ಚಿತ್ರಕ್ಕೂ ನನ್ನ ಚಿತ್ರಕ್ಕೂ ಎಷ್ಟು ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ! ಆತನ ಚಿತ್ರದಂತೆ ನಾನು ಎಂದು ಬರೆಯುವೆನು?' ಎಂದು ತಹತಹ ಪಡುವನು.

ಕೆಲಕಾಲ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದಕೂಡಲೇ ಆತನ ಚಿತ್ರಗಳು ರತ್ನಘೋಷನ ಚಿತ್ರಗಳ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರ ಹತ್ತಿರ ಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ಇಬ್ಬರ ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲೂ ತುಂಬಾ ಹೋಲಿಕೆ ಕಾಣಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಚಂದ್ರಪ್ರಭನು ತಾನು ಕೆಲವುದಿನಗಳಲ್ಲೇ ರತ್ನಘೋಷನಂತಹ ಉತ್ತಮ ಕಲಾವಿದನಾಗುವೆನೆಂದು ಭೈರ್ಯ ವಹಿಸಿದ.

ಹೀಗಿರಲು ಒಂದು ಸಾರಿ ಕಲಾಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾರಿ ಚಿತ್ರ ಪ್ರದರ್ಶನ ನಡೆಯಿತು. ಆ ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕೆ ದೇಶವಿದೇಶಗಳಿಂದ ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾದ ಕಲಾವಿದರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಉತ್ತಮ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಈ ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕೆ ರತ್ನಘೋಷನೂ ಸಹ ಒಂದು ಚಿತ್ರ ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿದ್ದ. ಚಿತ್ರವೆಲ್ಲಾ ಪೂರ್ತಿ ಆಯಿತು. ಇನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ತೈಲದಿಂದ ಮೆರುಗು ಕೊಡುವುದು ಮಾತ್ರ ಬಾಕಿ ಉಳಿದಿತ್ತು. 'ಈವರೆವಿಗೆ ರತ್ನಘೋಷನು ಚಿತ್ರಿಸಿದ ಚಿತ್ರಗಳೆಲ್ಲಕ್ಕಿಂ

ಭಿಸಿದ್ದ. ರತ್ನಘೋಷನ ಚಿತ್ರಕಲೆಯನ್ನು ಕಂಡಂದೇ ಆತನನ್ನು ತನ್ನ ಗುರುಗಳೆಂದು ಮನದಲ್ಲಿ ಭಾವಿಸಿದ. ತನ್ನ ಗುರುಗಳ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಪ್ರಶಂಸೆ ಮಾಡಿದರೆ ಚಂದ್ರಪ್ರಭನಿಗೆ ಅನಂದದಿಂದ ಮೈ ವುಳಕಿತವಾಗುವುದು. 'ಈ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿ ನಾನೆಂದಾದರೂ ಗುರುಗಳಷ್ಟು ಕುಶಲನಾಗುವೆನೇ? ಅವರು ಚಿತ್ರಿಸುವಷ್ಟು ಸೊಗಸಾದ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ನಾನು ಬರೆಯಬಲ್ಲೆನೇ? ಅವರನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುವಂತೆ ನನ್ನನ್ನೂ ಜನ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಸುದಿನ ಎಂದಾದರೂ ಬರುವುದೇ?' ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವನು. ತನ್ನ ಗುರುಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಕೂಲವಾಗಿ ಮಾಡುವ ದುಷ್ಟಚಾರ ಕಂಡಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಚಂದ್ರಪ್ರಭನಿಗೆ ಕಸವಿಸಿಯಾಗುವುದು.

ಚಂದಮಾಮ

ತಲೂ ಇದು ಉತ್ತಮವಾದ ಕೃತಿ. ಬಹು ಮಾನ ಆತನಿಗೇ ಕಟ್ಟಿಟ್ಟ ಗಂಟು' ಎಂದು ಜನ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಈ ಚಿತ್ರದಿಂದ ರತ್ನಘೋಷನಿಗೆ ಬಹಳ ಕೀರ್ತಿ ಲಭಿಸುವುದೆಂದು ಜಯಪ್ರಭನಿಗೆ ಆಸೂಯೆ ಉಂಟಾಯಿತು. ತಾನಂತೂ ಅನಾಮಧೇಯ. ಸ್ನೇಹಿತನಿಗೆ ವ್ಯಾತಿ ಬರುವುದೂ ಸಹಿಸಲಾರ! ಅದುದರಿಂದ ಆಸೂಯಾ ವರನಾದ ಜಯಪ್ರಭನು ರತ್ನಘೋಷನು ಮತ್ತೆ ಯಾವುದೋ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾಗಿರುವಾಗ ಆತನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ತಂದಿದ್ದ ದ್ರಾವಕವನ್ನು ರತ್ನಘೋಷನು ಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಇಟ್ಟಿದ್ದ ತೈಲದಲ್ಲಿ ಬೆರೆಸಿಬಿಟ್ಟ. ರತ್ನಘೋಷನಿಗೆ ಈ ವಿಷಯ ತಿಳಿಯದು. ಅವನು ತೈಲವನ್ನು ಹಾಕಿ ಮೆರುಗುಕೊಟ್ಟು ಚಿತ್ರವನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ.

ಮೂರನೆಯ ದಿನ ಪ್ರದರ್ಶನ ಶಾಲೆ ಜನರಿಂದ ಕಿಕ್ಕಿರಿದಿತ್ತು. ರತ್ನಘೋಷನಿಗೆ ಬಹುಮಾನ ಬರುವುದೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಜನ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಕಾದಿದ್ದರು. ಪರೀಕ್ಷಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಮೊದಲು ರತ್ನಘೋಷನ ಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ತೆರೆಯನ್ನು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ತೆಗೆದರು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಇಡ್ಡುಬಾದರೂ ಏನು? ಬರೀ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣಗಳ ಮೆಚ್ಚಿಗಳು ಇಡ್ಡುವೇ ಹೊರತು ಚಿತ್ರವಾಗಲಿ, ಆಕಾರವಾಗಲೀ ಇರಲಿಲ್ಲ!

“ಛಿ, ಇದು ರತ್ನಘೋಷನ ಚಿತ್ರವೇ ಅಲ್ಲ.” ಎಂದಿತು ಜನ. “ರತ್ನಘೋಷನ ಚಿತ್ರವಾಗಿರಲಾರದು” ಎಂದರು ಪರೀಕ್ಷಕರು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ರತ್ನಘೋಷನು ಬಂದ. ನೋಡಿಕೊಂಡ. “ಇಂದಿಗೆ ನನ್ನ ಕೆಲಸ ಮುಕ್ತಾಯವಾದಂತೆಯೇ....” ಎಂದು ನಿಶ್ಚೇಷವಾಗಿ ನೆಲದಮೇಲೆ ಕುಳಿದು ಬಿದ್ದ.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರಪ್ರಭ ಕಂಗಾರಾಗಿ ಬಂದ. ಅವನೂ ನೋಡಿದ. “ಇದೇನಿದು? ಹೌದು. ಇದು ರತ್ನನದೇ ಚಿತ್ರ. ಆದರೆ ಹೀಗೇಕಾಯಿತು? ಎಲ್ಲಾ ಕಪಟ, ಮಾಯ, ಮೋಸ. ಆತನು ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ನಾನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅದೋ ನೋಡಿ, ಅಷ್ಟು ಲರಿತವಾದ ರೇಖೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಬಲ್ಲ ದಿವ್ಯ ಹಸ್ತ ರತ್ನಘೋಷನಿಗೆ ಹೊರತು

ಮತ್ತೆ ಯಾರಿಗಿದೆ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ? ಎನ್ನೋ
ವೋಸ ನಡೆದಿರಬೇಕು. ನಿಜ ಹೊರಬೀಳದೆ
ಇರದು. ಸಂಬಂಧವಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು
ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಬೇಕು. ಉಚಿತಕ್ರಮ
ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು" ಎಂದು ಪರಿಪರಿ ವಿಧ
ಗಳಲ್ಲಿ ವಾದಿಸಿದ.

ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಸಹ ರತ್ನಘೋಷನಿಗೆ
ಉಂಟಾದ ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಮರುಕಗೊಂಡರು.
ಚಿತ್ರದ ಕೆಲವು ಲಿಲಿತ ರೇಷಿಗಳನ್ನು ಕಂಡು
ಮುಗ್ಧರಾದರು. ಅದರೇನು? ಆ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ
ಅತನ ಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ಬಹುಮಾನ ಕೊಡಲಾಗ
ದೆಂದರು. ತರುವಾಯ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಚಿತ್ರಗಳೆಲ್ಲಾ
ಹಿಂದು ಮಾತ್ರ ಅವರ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಪಡೆಯಿತು.
ಅದು ಯಾರದೋ ಎಂದು ನೋಡಿದರು.
ಚಂದ್ರಪ್ರಭನದು ಆ ಚಿತ್ರ. ಅತನಿಗೇ ಬಹು
ಮಾನ ಕೊಟ್ಟರು.

ಚಂದ್ರಪ್ರಭನು ಕೊಡಲೇ ಆ ಬಹುಮಾನ
ವನ್ನು ರತ್ನಘೋಷನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ತೆಗೆದು
ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ "ಮಿತ್ರನೇ, ನಿನ್ನ ಕೌಶಲ್ಯ
ವೆಂತಹದೋ ನನಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ
ತಿಳಿದಿದೆ. ಪರಿಕ್ಷಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೂ ತಿಳಿದಿದೆ.
ಅದರೇನು ಮಾಡಬಲ್ಲೆವು? ಅನಾಹುತ ನಡೆದು

ಹೋಗಿದೆ. ಈ ಅನಾಹುತ ನಡೆಯದಿದ್ದ
ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಈ ದೇಶದಲ್ಲೇ ಅಲ್ಲ, ಈ ಪ್ರಪಂಚ
ದಲಿಲ್ಲಾ ನಿನ್ನ ಹೆಸರು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು.
ಈ ಬಹುಮಾನ ನಿನ್ನದೇ ಹೊರತು ನನ್ನದಲ್ಲ.
ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ನನಗೆ ಅರ್ಹತೆಯಿಲ್ಲ.
ಅದುದರಿಂದ. ನೀನೇ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊ.
ನಾನು ನಿನಗೆ ಎರಡನೆಯವನಾಗಿರುವುದೇ
ಗೌರವವೆಂದು ಭಾವಿಸುವೆನು. ನಿನ್ನನ್ನು
ಮಾರಿಸಲು ನಾನೂ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿಲ್ಲೇನೆ.
ಅದರೆ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಿಂದ, ಸಾಧನೆಯಿಂದ
ಮಾತ್ರವೇ ನಿಮ್ಮಂತಹ ಕಲಾವಿದನಾಗು
ವೆನೇ ಹೊರತು, ಈ ರೀತಿ ಹೇಯ, ತುಚ್ಛ
ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ಸರ್ವಥಾ ಅಲ್ಲ" ಎಂದು
ತನ್ನ ಹೃದಯ ವೇದನೆಯನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡ.

ಚಂದ್ರಪ್ರಭನ ಚರ್ಯೆಯನ್ನು ಕಂಡು
ಪರಿಕ್ಷಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಾದರು. "ಈ
ಬಾರಿ ಎರಡು ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ನಿರ್ಣಯ
ಿಸುವೆವು. ಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ಬಹುಮಾನ ಪಡೆಯಲು
ರತ್ನಘೋಷನಾದರೆ, ನಡತೆಗೆ ಬಹುಮಾನ
ಪಡೆಯಲು ಚಂದ್ರಪ್ರಭ ಅರ್ಹನು" ಎಂದು
ಹೇಳಿ ತಲಾ ಹಿಂದೊಂದು ಬಹುಮಾನ
ಕೊಟ್ಟು ಸನ್ಮಾನ ಮಾಡಿದರು.

ಚಡಾವು ಕಳ್ಳ

ಚೆನ್ನಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ನಂಜುಂಡರಾಸ್ತಿ ಎಂಬ ಸಂಪನ್ನ ಗೃಹಸ್ಥನಿದ್ದ. ಆತನಿಗೆ ಉತ್ತರ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಕೊಂಡು ಬರುವ ಅಭಿಲಾಷೆ ಆಯಿತು. ಒಳ್ಳೆಯ ದಿನ ನೋಡಿ, ಖರ್ಚಿಗೆ ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ಕಣ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಟ. ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನೂ, ಯಾತ್ರಾಸ್ಥಳಗಳನ್ನೂ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಕೊನೆಗೆ ಡಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡ. "ಈ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ನೋಡಬೇಕಾದ ಸ್ಥಳ ಯಾವುದು ಸ್ವಾಮಿ?" ಎಂದು ಅಲ್ಲಿವ್ವನರೊಬ್ಬರನ್ನು ಕೇಳಲು, ಅವರು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಯನ್ನೇ ಉದಿ "ಜುಮ್ಮಾ ಮಸ್ಜಿದಿ ಎಂಬುದೊಂದು ಭವ್ಯವಾದ ಮಸ್ಜಿದಿಯಿದೆ. ಅದೂ ನೋಡಬೇಕಾದ ಸ್ಥಳ" ಎಂದರು. ನಂಜುಂಡರಾಸ್ತಿ 'ಸರಿ' ಎಂದು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಕೊನೆಗೆ ಆ ಮಸ್ಜಿದಿ ಸೇರಿಕೊಂಡ.

ಉತ್ತರ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಕಾಲಿಗೆ ಚಡಾವು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ದಕ್ಷಿಣ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ

ಕೊಳ್ಳುವವರಿಗಿಂತಲೂ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳದವರೇ ಹೆಚ್ಚುಮಂದಿ. ನಂಜುಂಡರಾಸ್ತಿಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಅಭ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರ ಕಾಲಿನಲ್ಲೂ ಪಾದರಕ್ಷೆಗಳಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ತಾನೂ ಸಹ ಒಂದು ಜೊತೆ ಚಡಾವು ತೆಗೆಯಬೇಕೆನ್ನಿಸಿತು. ಅಷ್ಟರಿಂದ ಒಳ್ಳೇ ಅಂದವಾಗಿರುವ ಒಂದು ಜೊತೆ ಚಡಾವು ಡಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಂಡುಕೊಂಡ. ಆ ಚಡಾವು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಜುಂಞತ ಜುಮ್ಮಾ ಮಸ್ಜಿದಿಗೆ ಹೋಗೋಣವೆಂದು ಹೊರಟ. ಮಸ್ಜಿದಿ ಹೊರಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ತಂತಮ್ಮ ಪಾದರಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಕಳಚಿ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದನ್ನು ನೋಡಿದ ರಾಸ್ತಿ. ತಾನೂ ಅದೇರೀತಿ ಮಾಡಿದ.

ಜುಮ್ಮಾ ಮಸ್ಜಿದಿ ನಿಜವಾಗಿ ನೋಡಬೇಕಾದ ದಿವ್ಯವಾದ ಕಟ್ಟಡ. ಎಷ್ಟೋ ಕೋಟ್ಯಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಹಿಂದೆ ಒಬ್ಬ ಡಲ್ಲಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಅದನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ. ಆ ಮಹಾಭವನವನ್ನು ಕಂಡು ರಾಸ್ತಿ ಬೆರಗಾದ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮುಸಲ್ಮಾನ

ನರು ಅತಿ ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ವಿವಿಧ ಬಣ್ಣಗಳ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು, ಮೊಗ ಕಾಲೂರಿ ನಮಾಜು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. 'ಅಲ್ಲಾಹೋ ಅಕ್ಬರ್' ಎಂಬ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿಸಿತು. ಅವರ ಭಕ್ತಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡ. ಇಷ್ಟರವರೆವಿಗೂ ಎಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆಯೇ ಆತನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂಶಯ ಪ್ರವೇಶಿಸಿತು. ಇಷ್ಟೊಂದು ಜನ ಮುಸಲ್ಮಾನರ ನಡುವೆ ನಾನೊಬ್ಬ ಹಿಂದೂ ಇರುವುದು ಪ್ರಮಾದಕರವಲ್ಲವೇ? ಅವರು ತಮ್ಮ ಮಸೀದಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರೆ ಸುಮ್ಮನಿರುವರೇ? ಎಂದು.

ಒಂದು ಕ್ಷಣದಲ್ಲೇ ಆ ಭಯವು ವಿಸರೀತವಾಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಭಯದಿಂದ ಕಂಪಿಸಿದ.

‘ಯಾರಾದರೂ ತನ್ನನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ಮೊದಲೇ ಇಲ್ಲಂದ ಕಾಲ ತೆಗೆಯಬೇಕು’ ಎಂದು ಆತನು ಹಿಂತಿರುಗಲು ಅನುವಾದ.

ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಆಗಲೇ ಮಸೀದಿಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಹೊಸಲಿನ ಹತ್ತಿರ ಚಡಾವಣಗಳನ್ನು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ ಅಜಾನುಬಾಹು ಪರಾನನೊಬ್ಬನು ಆತನಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿದ. ಆ ಪಾಗು, ಆ ಕೆಂಪಾದ ಕಣ್ಣುಗಳು, ಆ ಗಿರಿಜಾಮಾಸೆ, ಆ ವಿಶಾಲವಾದ ವಕ್ಷಸ್ಥಳ ಇವುಗಳಿಂದ ಭೂಮಿ ಅದರುವಂತೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಆತನನ್ನು ನೋಡಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯ ಎದೆ ಡವಡವನೆಂದು ಬಡಿದು ಕೊಂಡಿತು. ಆ ಪರಾಣನ ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಒಂದು ಬಾಳು ಬೇರೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿತ್ತು. ಮತ್ತಿನ್ನೇನು ಬೇಕು! ಶಾಸ್ತ್ರಿ ನಡುಗಿಬಿಟ್ಟ. ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪರಾಣನ ದೃಷ್ಟಿ ಅಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯ ಮೇಲೆಬಿತ್ತು. ವಿವರ್ಣವಾಗಿದ್ದ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯ ಮುಖ ಕಂಡು ಅವನಿಗೆ ಏನೋ ಅನುಮಾನವುಂಟಾಯಿತು. ಶಾಸ್ತ್ರಿಯ ಕಡೆಯೇ ದೃಷ್ಟಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುತ್ತಾ ಒಳಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಪರಾಣ. ಆ ಪರಾಣನ ದೃಷ್ಟಿ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದುದರಿಂದ ಆ ಬಾಳುವಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳುವ ನೇನೋ ಎಂದು ಅನ್ನಿಸಿತು ಶಾಸ್ತ್ರಿಗೆ. ಸರಿ, ಓಡಿದ ಮಹಾದ್ವಾರದ ಹತ್ತಿರ. ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪರಾಣನಿಗೆ ಅನುಮಾನ ಬಲವಾಯಿತು. ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಕಂಗಾಲಾಗಿ ಚಡಾವಣ

ಗಕನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಶಬ್ದಮಾಡುತ್ತಾ ಮೆಟ್ಟಲು ಇಳಿದ. “ಅರೆ, ಬದ್ಮಾಸ್, ಈ ಮದ್ರಾಸಿ ನನ್ನ ಚಡಾವುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾನಲ್ಲಾ ! ಚಡಾವು ಕಳ್ಳ. ಇದಕ್ಕೇ ಇರಬಹುದು ಈ ಕಾಫರ್ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದು” ಎಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಿಯ ಹಿಂದೆ ಓಡಿದ ಆ ಪರಾಣ. ಆ ಚಡಾವುಗಳು ಆ ‘ಕಾಫರ್’ ನದೇ ಆಗಿರಬಹುದೇನೋ ಎಂಬ ಅಂಶ ಪರಾಣನಿಗೆ ತೋರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಮದರಾಸು ಕಡೆಯವರು ಚಡಾವು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದುದನ್ನು ಆತ ಎಂದೂ ಕಂಡಿರಲಿಲ್ಲ.

ಶಾಸ್ತ್ರಿಯನ್ನು ಹಿಡಿಯಬೇಕೆಂದು ಪರಾಣನು ನಾಲ್ಕು ಹೆಜ್ಜೆಯಿಟ್ಟು ಮಹಾದ್ವಾರ ಸೇರಿಕೊಂಡ. ಅವನು ತನ್ನನ್ನು ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರುವನೆಂದು ಗ್ರಹಿಸಿ, ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ಬಾಂಗಾದಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿ, ಗಾಡಿಯವನೊಂದಿಗೆ “ಬೇಗ ಹೊಡಿ” ಎಂದ. “ಅರೆ, ನಿನ್ನ ಬಿಡ್ಡೇನೆಯೆ ?” ಎಂದೆನ್ನುತ್ತ ಪರಾಣನು ಮತ್ತೊಂದು ಬಾಂಗಾ ಹತ್ತಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದ. ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಗಾಡಿಯವನೊಂದಿಗೆ “ಅವನು ನಮ್ಮನ್ನು ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಬೇಗಹೊಡಿ. ಭಾರಿ ಬಹುಮಾನ ಕೊಡ್ತೇನೆ” ಎಂದ.

“ಅವರನ್ನು ಬಿಡಬೇಡ. ಹಿಡಿಯಬೇಕು. ಒಳ್ಳೆ ಇನಾಮು ಸಿಕ್ಕುತ್ತೆ ನಿನಗೆ. ಹೊಡಿ ಬೇಗ ಗಾಡೀನಾ” ಎಂದು ಪರಾಣ ತನ್ನ

ಬಾಂಗಾದವನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದ. ಮುಂದೆ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಬಾಂಗಾ, ಹಿಂದೆ ಪರಾಣನ ಬಾಂಗಾ ವಾಯುವೇಗದಿಂದ ಓಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಒಂದು ಗಂಟೆ ಈ ರೀತಿ ಓಡಿದ ಆ ಕುದುರೆಗಳೆರಡೂ ಸುಸ್ತಾಗಿಬಿಟ್ಟವು.

ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಪರಾಣನು ತನ್ನ ಗಾಡಿಯಿಂದ “ಕಳ್ಳ, ಕಳ್ಳ ಗಾಡಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ” ಎಂದು ಆರಚಿದ. ಮರಾಠಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದವರು ಯಾರೋ ಆ ಕೂಗಾಟ ಕೇಳಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯ ಗಾಡಿಯನ್ನು ತಡೆದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಅವರ ಮಧ್ಯೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು “ಶರಣು ಶರಣು, ನನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡಿ. ನಾನು ತಿಳಿಯದೆ ಮಸ್ತಾದಿಯೊಳಗೆ ಹೋದರೆ ಈ ಸಾಯೇಬು ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಅಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರುವನು” ಎಂದು ಅಳುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ.

ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಪರಾಣನು "ಅರೆ, ಆಗಲೇ ಒಂದು ಕಥೆ ಕಟ್ಟಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತೀರಲ್ಲ. ನನ್ನ ಚಡಾವು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಮುಳು ಮುಳು ಆಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೀಯಾ? ಹೂಂ!" ಎಂದು ಗದರಿಸಿದ. ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಬೆಚ್ಚಾಗಿ, "ಎನ್ನೂ, ನಿನ್ನ ಚಡಾವೇ? ಇವು ನನ್ನವೇ, ನಿನ್ನ ಕೊಂಡುಕೊಂಡೆ" ಎಂದು ತನ್ನ ಪಾದರಕ್ಷೆಗಳ ಕಡೆ ನೋಡಿಕೊಂಡ. ಪರಾಣನೂ ನೋಡಿದ. ಇಬ್ಬರೂ ಆ ಚಡಾವುಗಳ ಕಡೆ ದೃಷ್ಟಿ ಹರಿಸಿ ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾದರು. "ಕ್ಯಾ, ಕ್ಯಾ" ಎಂದು ಗಾಡಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದವರೂ ಸಹ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಕೇಳಿದರು.

"ಛಾಯ್", ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಡಾವು ಮಾತ್ರ ನನ್ನದು. ಗಾಬರಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರದೋ ಮತ್ತೊಂದು ಚಡಾವು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿ" ಎಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಿಯೇ ಮೊದಲು ಮಾತನ್ನಾಡಿದ. ಅದಕ್ಕೆ ಪರಾಣನು "ಮತ್ತೆ ಯಾರದೂ ಅಲ್ಲ, ಅದು ನನ್ನದೇ. ನನ್ನ ಚಡಾವುಗಳನ್ನು ತುಡುಗು ಮಾಡಲು ಹೋಗಿ, ಗಾಬರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ನನ್ನದು, ಮತ್ತೊಂದು ಬೇರೊಬ್ಬರದೂ ಕಳುವು ಮಾಡಿದೆ" ಎಂದ.

"ಸಾಹೇಬರೇ, ಜನಿವಾರ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀನೆ. ಈ ಚಿಕ್ಕ ಚಡಾವು ನನ್ನದೇ ಯಾವ್ವು—ನೋಡಿ, ನನ್ನ ಕಾಲಿಗೆ ಹೇಗೆ ಸರಿ ಹೊಂದುವುದೋ" ಎಂದು ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿದ. ಪರಾಣ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು "ಹಾಗಾದರೆ ನಾನೀಗ ನನ್ನ ಎರಡನೇ ಚಡಾವಿಗಾಗಿ ಮುಸೀದಿಯ ವರೆವಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದಾಯಿತು" ಎಂದ.

"ನೀವು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲ. ನಾನೂ ಬರಬೇಕು. ಈ ಒಂದು ಚಡಾವಿನಿಂದ ನನಗೆ ಮಾತ್ರವೇನು ಲಾಭ" ಎಂದ ಶಾಸ್ತ್ರಿ.

ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಅವರವರ ಟಾಂಗಾದಲ್ಲಿ ಮುಸೀದಿಗೆ ಹೋದರು. ಸಾಹೇಬ ತನ್ನ ಎರಡನೇ ಚಡಾವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ "ಶಾಸ್ತ್ರಿ, ಈದಿನ ಯಾರಿಗೂ ಲಾಭವಿಲ್ಲದ ದಂಡದ ಗಿರಾಕಿ ಆಯಿತಯ್ಯಾ" ಎಂದ.

ಶಾಸ್ತ್ರಿ ನಗುತ್ತಾ "ಯಾರಿಗೂ ಲಾಭವಿಲ್ಲವೆಂದರೇನು ಛಾಯ್, ಈ ಟಾಂಗಾದವರಿಗೆ ಅದೃಷ್ಟ ಕುಲಾಯಿಸಲಿಲ್ಲವೇ?" ಎಂದು ಸಲಾಂ ಹಾಕಿ, ತನ್ನ ದಾರಿ ಶಾನು ಹಿಡಿದ.

ತಿಮ್ಮ ಭಟ್ಟರ ಮುದ್ರೆ

ಉತ್ಕಲದೇವನನ್ನು ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉಪೇಂದ್ರವರ್ಮನೆಂಬ ರಾಜನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಆತನು ತನ್ನ ಭಾವವೈದ್ಯನಾದ ಭುಜಂಗವರ್ಮನನ್ನು ಸೈನ್ಯಾಧಿಪತಿಯನ್ನಾಗಿ ನೇಮಿಸಿದ್ದನು. ಭುಜಂಗವರ್ಮ ತುಂಬಾ ಕೆಟ್ಟವನು. ದಯದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಗಳ ಮೊಟ್ಟೆ ಇಲ್ಲದೆ, ತನ್ನನ್ನು ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ರಾಜನನ್ನೇ ಕೊಲೆಮಾಡಿ, ಉತ್ಕಲದೇವರವರ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಈ ಕೃತ್ಯ ನಡೆದ ದಿನ ಯುವರಾಜನಾದ ಅನಂತವರ್ಮನು ನಗರದಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. "ನೀನೀಗ ಹೋದೆಯೋ, ಆ ಚಂಡಾಲ ನಿನ್ನನ್ನೂ ಕೊಲೆಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ" ಎಂದು ಸ್ನೇಹಿತರು ಆತನಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಕೊಟ್ಟರು. ಆದರಿಂದ ಅನಂತವರ್ಮ ನೆರೆಯ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಮಾರುವೇಷದಿಂದ ದಿನ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ.

ಆದರೆ ಭುಜಂಗವರ್ಮನು ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ, ಅನಂತವರ್ಮನನ್ನೂ ಸಹ ಕೊಲೆಮಾಡಿಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಹುಡುಕಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ.

ಅನಂತವರ್ಮ ಒಂದು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯುವರಾಜನೇ ಆಗಿದ್ದರೂ, ಈಗ ಕಷ್ಟವಿ

ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ. ಅಂದಂದಿನ ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊರೆದು ಕೊಳ್ಳಲು ಕಷ್ಟಪಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಆತನೊಂದು ದಿನ ಹಗ್ಗ ಕೀಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಅಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮರವನ್ನು ಹತ್ತುವ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಕುದುರೆಯ ಗೊರಸಿನ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿಸಿತು. ಆತನು ಮರದ ಮೇಲೆಯೇ ಆವಕಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ. ಮತ್ತೆ ತುಸು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಏನತ್ತು ಜನ ಕಳ್ಳರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕುದುರೆಗಳ ಮೇಲಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿಳಿದರು. ಅವರಲ್ಲವರೂ ಆ ಮರದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಭಾರಿ ಬಂಡೆಯನ್ನು ಒಂದು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿ ಹಾಕಿದರು. ಅದರಡಿ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಸುರಂಗವಿತ್ತು. ಕಳ್ಳರು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೇ ತಮ್ಮ ಕುದುರೆಗಳಮೇಲೆ ಹೇರಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದ ಧನಕನಕಾದಿವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಸುರಂಗವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳರ ನಾಯಕನು ಬಾಯಿಗೆ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ತುರಕಿಡ್ಡ ಒಬ್ಬ ತರುಣಿಯನ್ನು ಭುಜದಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಓಕಿಗೆ ಹೋದ.

ಮರದ ಮೇಲೆ ಅವಿತಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಅನಂತವರ್ಮ ಇದ್ದಿಲ್ಲವನ್ನೂ ಗಮನಿಸುತ್ತಲೇ

ಟಿ ಜಗನ್ನಾಥ, ಉಡುಪಿ

ಇವ್ವ. ಮತ್ತೊಂದು ಗಂಟೆ ಹೊತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಕಳ್ಳರು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೇ ಹೊರಗೆ ಬಂದರು. ಆ ಬಂಡೆಯನ್ನು ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ಬೋದಿಸಿ, ಅದರ ಮೇಲೆ ತರಗೆಲೆಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿ ಹೊರಟು ಹೋದರು.

ಅನಂತವರ್ಮ ಮರದಿಂದ ಇಳಿದು ಒಂದು, ಪೊದೆಯಲ್ಲಿ ನುಗ್ಗಿ, ಆ ಬಂಡೆಯನ್ನು ಒಂದು ಕಡೆಗೆ ತಳ್ಳಿದ. ಕೆಳಗೆ ಆತನಿಗೆ ನೆಟ್ಟುಲುಗಳು ಕಾಣಿಸಿದವು. ಆ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳನ್ನು ಇಳಿಯುತ್ತಿರಲು ಒಂದು ಸುರಂಗ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅದು ಬರಬರುತ್ತಾ ವಿಶಾಲವಾಗಿ, ಕೊನೆಗೆ ಆತನು ಒಂದು ಭಾರಿ ಭವನವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಲೆಯೊಬ್ಬಳು ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಅಳು

ತ್ತಿದ್ದಳು. ಆತನು ಕೂಡಲೇ ಆ ಬಾಲೆಯ ಒಂಧವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ನೋಡಲು ಆಕೆ ಮತ್ತೆ ಯಾರೂ ಆಗಿರದೆ ತನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನು ಕೊಲೆ ಮಾಡಿದ ಭಜಂಗವರ್ಮನ ಮಗಳಾದ ಹೇಮಲತೆಯಾಗಿದ್ದಳು. ಆಕೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಆತನಿಗೆ ಅಮಿತ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು.

ಹೇಮಲತೆ ಅನಂತವರ್ಮನ ಗುರುತು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುವಾದಳು ಆಗಿದ್ದ, ಆ ಮಾಸದ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಯಾರೂ ಆತನನ್ನು ಗುರುತು ಹಿಡಿಯುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಕೆ ಆತನ ಪಾದಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು 'ನನ್ನನ್ನು ಈ ಕಳ್ಳರು ಕಾಣಿಸಿದಾಗ ಬಲಿ ಕೊಡಲು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನವಾಲಿನ ದೇವರು ನೀವು. ನನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡಿ' ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಳು.

'ನನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನು ಕೊಂದ ಪಾತಕಿಯ ಮಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲೇ?' ಎಂದೆನ್ನಿಸಿತು ಅನಂತವರ್ಮನಿಗೆ. ಆದರೆ ಮರುಕ್ಷಣವೇ ಹೇಮಲತೆಯ ದೈವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಮರುಕಗೊಂಡ. 'ಈ ತರುಣಿಯ ತಂದೆ ನನಗೆ ಅವಕಾರ ಮಾಡಿದನೆಂದು ಈಕೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಸಾದರಣೆ ಮಾಡಕೂಡದು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಅವಕಾರಿಯಾದರೂ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಧರ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರ ಹೇಳುತ್ತದೆ' ಎಂದು ಅನಂತವರ್ಮ ಆಕೆಯನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿ, ಕ್ಷಣವಾದರೂ ವಿಳಂಬ ಮಾಡದೆ ಆಕೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದ.

ಹೇಮಲತೆಯೊಂದಿಗೆ ಅನಂತವರ್ಮ ನೆರೆಯೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಮನೆಯ ಹಿತ್ತಲಲ್ಲಿ ಏಕಾಏಕಿ ಹಾಕಿದ. ತನ್ನ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಆಕೆಗೆ ಮಾಡಿಕೊಡಲೇ ಇಲ್ಲ. "ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ನಮ್ಮ ತಂದೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ. ಆತನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಆದರಿಸಿ, ನಿಮಗೆ ಬಹುಮಾನ ಕೊಡುವನು" ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು ಹೇಮಲತೆ. ಭುಜಂಗವರ್ಮನು ಕೂರನಾದ ಸಿಂಹದಂತಹವನಷ್ಟೆ. ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗುವುದೆಂದರೆ ಅವತ್ತನ್ನು ತಾನಾಗಿ ಬಯಸಿ ತಂದು ಕೊಂಡಂತೆ ಆಗುವುದು ಎಂದು ಅಂದುಕೊಂಡ ಅನಂತವರ್ಮ. "ನಾನು ಹೋಗದಿದ್ದರೆ ಬೇಡ, ಈಕೆಯನ್ನು ತಂದೆತಾಯಿಗಳ ಹತ್ತಿರ ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಬೇಕು" ಎಂದು ನೆನಸಿ, 'ಯಾರೊಂದಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಲಿ' ಎಂದು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದ.

ಮರುದಿನ ಅನಂತವರ್ಮ ಹಣ್ಣುಗಳಿಗಾಗಿ ಅಡವಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹಿಂತಿರುಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆತನು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ 'ಈ ಹುಡುಗಿ ರಾಜಕುಮಾರಿಯೇ ಇರಬೇಕು. ಈ ತರುಣಿಯನ್ನು ಇವನೇ ಹಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರಬಹುದು. ನಾವು ಗಲಾಟೆ ಮಾಡದೆ ರಾಜನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದರೆ ಭಾರಿ ಬಹುಮಾನ ಪಡೆಯಬಹುದು' ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಸಿ ಮಾತನಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ತಿವ್ವಾ ಭಟ್ಟನೆಂಬ ಮಗನಿದ್ದ. ಅವನು "ಇದೇನಮ್ಮಾ, ಬಹು

ಮಾನ ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತಿರುವಿರಿ? 'ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿ ತಂದು ಕೊಟ್ಟವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಆಕೆಯನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟು ವಿವಾಹ ಮಾಡುವೆನು, ಅರ್ಧ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುವೆನು' ಎಂದು ಡಂಗೂರ ಸಾರಿಸಿರುವರು ಮಹಾರಾಜರು. ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯದೇ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ಈ ಮಾತುಗಳು ಅನಂತವರ್ಮನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತು. ಆತನು ಸಂಗತಿ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಗ್ರಹಿಸಿದ.

ಇವರು ಆಕೆ ಎಷ್ಟಿರುವ ವಿಷಯ ಅನಂತವರ್ಮ ಅಂತು "ಅಯ್ಯಾ, ನೀವು ಆ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ರಾಜನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ, ಆತನಿಂದ ಬಹುಮಾನ ಪಡೆಯಿರಿ, ಕಳ್ಳರು ಆಕೆಯನ್ನು ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸಿದ್ದರೆ, ಸಂರಕ್ಷಿಸಿ ಕರೆತಂದೆನೆಂದು

ಚಂದಮಾಮ

ಹೇಳಿ, ನೀವೇ ಆಕೆಯನ್ನು ಬಂಧವಿಮುಕ್ತ
ಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದಂತೆ ಬಿಡ್ಲಿ ಸಿ. ನನ್ನ ಸೊಲ್ಲು
ಎತ್ತಬೇಡಿ" ಎಂದ.

ಹೇಮಲತೆ ತಂದೆ ಹೊಡೆಯಿಸಿದ್ದ
ಡಂಗೂರವನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಳು. ಆಕೆ ಅನಂತ
ವರ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಕೂಡಲೇ ವಿಷಯವೆಲ್ಲ
ವನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿ "ಈಗಲೇ ಹೊರಟುಬಿಡುವ.
ನೀವನ್ನು ತಾಪತ್ರಯ ಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ"
ಎಂದಳು.

ಅದಕ್ಕೆ ಅನಂತವರ್ಮನು "ನಾನು ಬರ
ಲಾರೆ. ಈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ನನಗೆ ಆಶ್ರಯವನ್ನು
ಕೊಟ್ಟು, ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಆತನಿಗೆ
ನಾನು ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರ ಈಗ ಮಾಡಬೇಕು.
ಈ ವಿಪ್ರನೊಂದಿಗೆ ನೀನೀಗ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ
ಈತನೇ ನಿನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದನೆಂದು ನಿಮ್ಮ

ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ, ಈತನನ್ನು ಘನವಂತ
ನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡು" ಎಂದ.

ಅನಂತವರ್ಮನನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗಿ ಬೇ
ಕೆಂದು ಆತನು ಎಂದೋ ನಿರ್ವಾರ ಮಾಡಿ
ದಳು. ಅದೇ ಆತನು ಈಗ ಎಳೆಬರುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ
ವೆನ್ನುತ್ತಿರುವನೋ ಆಕೆಗೇನು ಗೊತ್ತು?

ತಿಪ್ಪಾ ಭಟ್ಟನು ಭುಜಂಗವರ್ಮನ
ಸಮಕ್ಷಮದಲ್ಲಿ ಹೇಮಲತೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ,
ದರ್ಪದಿಂದ "ಮಾವಯ್ಯಾ, ಇದೋ ನಿಮ್ಮ
ಮಗಳ, ಅಬ್ಬಾ! ಒಬ್ಬರೇ ಇಬ್ಬರೇ?
ವನ್ನೂ ಜನ ಡಕಾಯಿತರನ್ನು ಸೋರೆ
ಕಾಯಿ ಕೊಯ್ತಾಗೆ, ತಲೆ ಕಡಿದು ಈಕೆ
ಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದ.

ರಾಜನೂ, ಆತನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದ ಸಭಿ
ಕರೂ ಅವನ ಡಂಭದ ಮಾತಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ
ಹುಣ್ಣಾಗುವಂತೆ ನಕ್ಕರು. ಮಗಳನ್ನು
ಹೇಗೋ ತನ್ನ ಹತ್ತಿರ ತಂದು ಸೇರಿಸಿದವಲ್ಲಾ
ಎಂಬ ಸಂತೋಷಕ್ಕೆ ಭುಜಂಗವರ್ಮನು
ತಿಪ್ಪಾ ಭಟ್ಟನ ಕಿವಿಗೆ ರತ್ನದ ಕುಂಡಲಗಳನ್ನು
ಹಾಕಿಸಿ ಕಾಶ್ಮೀರ ಕಾಲು ಹೊದಿಸಿ, ಒಂದು
ಅಗ್ರಹಾರವನ್ನು ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು,
"ಆಗಾಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ದಯಮಾಡಿಸು
ತ್ತಿರಬೇಕು" ಎಂದ.

ತಿಪ್ಪಾ ಭಟ್ಟ "ಮಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು
ಮದುವೆ ಮಾಡಿ ಅರ್ಧ ರಾಜ್ಯ ಕೊಡುವೆ
ನೆಂದು ಡಂಗೂರ ಸಾರಿಸಿದಿರಿ. ಇದೇನಿದು
ಈಗ?" ಎಂದು ರಾಜನನ್ನು ಕೇಳಿಯೇಬಿಟ್ಟ.
ಅದಕ್ಕೆ ರಾಜನು "ವಶ್ಯಕತೆ ಹೋದಮೇಲೆ

ಸುಮುಹೂರ್ತವಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ ಎಂದು ಆ ಮೂಢನನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟ.

ತಿಪ್ಪಾ ಭಟ್ಟ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ತಾಯಿ ದೊಂದಿಗೆ "ಅಮ್ಮಾ ಅಮ್ಮಾ, ಮೌಢ್ಯತೆ ಹೋದ ಕೂಡಲೇ ನೀನು ರಾಜನು ಬೀಗತಿ ಯಾಗುವೆ" ಎಂದು ಅಮಿತೋಕ್ತಾ ಹದಿಂದ ಹೇಳಿದ. "ಅತ್ತಹಾಗೇಲಿದೆ, ಈಸಾರಿ ನೀನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದೆಯೋ ಕಾಣಲುಗಾರರಿಂದ ಕತ್ತು ಹಿಡಿದು ನೂಕಿಸುತ್ತಾನೆ" ಎಂದಳಾಕೆ.

"ಹಾಗೇನಾದರೂ ನನಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡ ದಿದ್ದರೆ ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತು ಸಾಯುವೆನು" ಎಂದ ತಿಪ್ಪಾ ಭಟ್ಟ.

"ಲೋ, ಮಗನೇ, ಆ ಹುಡುಗಿ ನಮ್ಮ ಹಿತ್ತಲಲ್ಲಿ ಇರುವ ರಾಜಕುಮಾರನನ್ನು ಹೊರತು ಅನ್ಯರನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾಳೆಯೋ, ನಾಳೆದ್ದೋ ಅವನಿಗಾಗಿ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸುವಳು. ಇವನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದ ಕೂಡಲೇ ನಿಜವರಿತು, ರಾಜನು ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನಿತ್ತು ಮದುವೆ ಮಾಡುವನು. ಅದುದರಿಂದ ನೀನು ಆ ಹುಡುಗಿಯ ಆಶೆಯನ್ನು ಬಿಡು. ಅಗ್ರಹಾರ ಬಂತಲ್ಲಾ, ಅಷ್ಟೇ ಸಾಕು" ಎಂದಳು.

ತಿಪ್ಪಾ ಭಟ್ಟ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಈ ರಾಜ ಕುಮಾರನು ನಿಜವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋಗಿ ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಬಿಡೋಣ. ಇವನ ಕಾಟ ತೊಲಗಿಕೆಂದರೆ ಹೇಮಲತೆ ನನ್ನನ್ನಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೆ ಯಾರನ್ನು

ಮದುವೆಯಾಗುವಳು?" ಎಂದು ತಂತ್ರ ಹೊಡಿದ.

ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ತಾಯಿ ಮತ್ತು ಮಗ ಗಾಢನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅನಂತವರ್ಮನನ್ನು ಕೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಬಂದುಬಿಟ್ಟರು.

ಅಲ್ಲಿ ಹೇಮಲತೆ ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ "ಅಪ್ಪಾ ಅಪ್ಪಾ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾತ ಯಾರೋ ರಾಜವಂಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವನೇ ಇರ ಬೇಕು. ತನ್ನ ವಿಷಯ ಗುಟ್ಟಾಗಿಯೇ ಇಟ್ಟಿದ್ದ. ನನ್ನೊಂದಿಗೇನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ" ಎಂದಳು.

ಆ ರಾಜವೃತ್ತನ್ಯಾರೋ ನೋಡಿ ಕರೆದು ತರುವಂತೆ ಭುಜಂಗವರ್ಮ ಸೇನಾಧಿಪತಿಗೆ ಅಜ್ಞಾಪಿಸಿದ. ಆ ಸೇನಾಧಿಪತಿ ಸರಿವಾರ ದೊಂದಿಗೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು

“ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ರಾಜಕುಮಾರನಲ್ಲ?” ಎಂದು ಕೇಳಲು ಅವರು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದರು.

ಜನ ಬಂದ ಗಡಿಬಿಡಿ, ಗಲಾಟೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಭಾವಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಂಡೆಯ ಆಸರೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ನಿಂತಿದ್ದ ಅನಂತವರ್ಮ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗಿದ. ಅಗ ಅವರೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅನಂತವರ್ಮನನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆ ಎಳೆದು “ಇದೇನಿದು? ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಬಿತ್ತು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ನಿಜವನ್ನೆಲ್ಲಿ ನುಡಿದು ಬಿಡುವನೋ ಎಂದು ತಿಪ್ಪಾ ಭಟ್ಟ ಮತ್ತು ಆತನ ತಾಯಿ ಗಡಗಡನೆ ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಯಾರಿಗೂ ಅವಕಾಶ ಮಾಡುವ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲದ ಅನಂತವರ್ಮ ಯುಕ್ತಿಯಿಂದ “ಕಾಲು ಜಾರಿಬಿತ್ತು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದುಬಿಟ್ಟ.

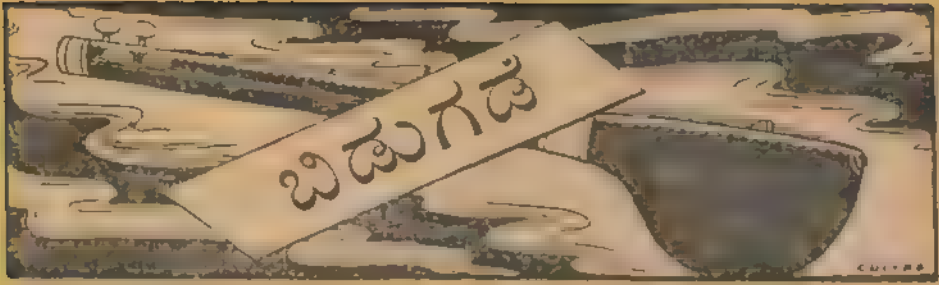
ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರೂ ಬಿಡದೆ ಸೇನಾಧಿಪತಿ ಆತನನ್ನು ರಾಜನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋದ. ಅನಂತವರ್ಮನು ಮಾರು ವೇಷದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ, ಬಂದಾತ ತನ್ನ ಸೋದರಳಿಯನೆಂದು ಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಗ್ರಹಿಸಿದ ಭುಜಂಗವರ್ಮ. ತಾನು ಮಾಡಿದ ದ್ರೋಹಕ್ಕೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಟ್ಟ. “ನಡೆದು

ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮರೆತುಬಿಡು. ಹೇಮಲತೆಯನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗು. ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳು. ನಾನು ಅಡವಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವೆನು” ಎಂದ. ಅನಂತವರ್ಮ ಹೇಮಲತೆಯನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗಿ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗುವಂತೆ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ.

ಒಂದು ದಿನ ಅನಂತವರ್ಮ ಅಡವಿಗೆ ಹೋಗಲು ತಿಪ್ಪಾ ಭಟ್ಟ ಅಳುತ್ತಿದ್ದ ದೃಶ್ಯ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅವನನ್ನು ಯಾರೋ ಒಂದು ಮರಕ್ಕೆ ಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. “ಪ್ರಭಾ, ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಸುರಂಗದಿಂದ ಪಾರುಮಾಡಿದವನು ನಾನೇ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಕಳ್ಳರು ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟ ನನ್ನನ್ನು ಎಳೆದು ಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಈ ಮರಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿ ಚಿತ್ರವಧೆಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ತಾವು ಬರುವ ಸದ್ದು ಕೇಳಿಸಲು ಪರಾರಿಯಾದರು” ಎಂದು ಹೇಳಿದ ತಿಪ್ಪಾ ಭಟ್ಟ.

ಅನಂತವರ್ಮ ತಿಪ್ಪಾ ಭಟ್ಟನ ಬಂಧನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ರಕ್ಷಿಸಿದುದು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಸುರಂಗವಿರುವ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಹುಡುಕಿ, ಆ ಕಳ್ಳರನ್ನು ಬಂಧಿಸಿ, ಅವರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅಗುತ್ತಿದ್ದ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿದ.

ಹಿಂದೆ ಒಬ್ಬ ಮಾಂತ್ರಿಕನಿದ್ದ. ಆತನು ಹಣ್ಣು ಹಣ್ಣು ಮುದುಕ. ಆ ಊರಿನ ಸಣ್ಣ ದೊಂಡು ಗಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಅಂಗಡಿಯಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಅದರಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ವರಮಾನದಿಂದ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನು ಮಾಂತ್ರಿಕನೆಂಬ ವಿಷಯ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಹೊರತು ಮತ್ತೆ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದು.

ಆ ಹುಡುಗನಿಗೆ ತಾಯಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ತಂದೆ ಯಾವುದೋ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುವನು. ಅದರಿಂದ ಏನೂ ತೋಚದೆ, ಅವನು ಮಾಂತ್ರಿಕನ ಅಂಗಡಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಗಿರಾಕಿಗಳಿಗೆ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಡುತ್ತಾ ಕಾಲ ನೂಕುವನು.

ಆದರೆ ಮಾಂತ್ರಿಕನು ಒಂದು ವಸ್ತುವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮುಟ್ಟಿಕೊಡದೆಂದು ನಿಷೇಧಿಸಿದ್ದ. ಅದೊಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ತಂಬೂರಿ. ಅಂಗಡಿಗೆ ಬಂದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಗಿರಾಕಿಯೂ "ಆ ತಂಬೂರಿ ಎಷ್ಟಕ್ಕೆ ಕೊಡುವೆ?" ಎಂದು ಕೇಳುವನು. "ಅದು ಮಾರಾಟಕ್ಕಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಡುವನು ಮಾಂತ್ರಿಕ. ಒಮ್ಮೆ

ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುವೆನೆಂದರೂ ಆ ತಂಬೂರಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮುಟ್ಟಿಗೊಡಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಒಂದು ದಿನ ಆ ಹುಡುಗ "ತಾತಾ, ತಾತಾ, ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಬರುತ್ತೆ. ಆ ತಂಬೂರಿಯನ್ನು ಮಾರಬಾರದೇಕೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ. "ನೀನು ಬೇರೆ ದೊಡ್ಡವನಾದ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ನಿನಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಅದು ದಿವ್ಯವಾದ ಗಾನ ಮಾಡುವುದು. ಆ ಗಾನಕ್ಕೆ ಪ್ರಪಂಚವೆಲ್ಲಾ ತನ್ನಯತೆ ಹೊಂದಿ ನಿನ್ನ ಕಡೆಯೇ ನೋಡುತ್ತಿರುವುದು" ಎಂದು ಮಾಂತ್ರಿಕನು ತಂಬೂರಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಮೊಟಕು ದಿವ್ಯವಾಗಿ ಗಾನ ಕೇಳಿಬಂತು.

ಆದರೆ ಇಂಥ ಇಂಪಾದ ಗಾನ ಎಲ್ಲಿಂದ ಹೇಗೆ ಬರುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದು. ಆ ತಂಬೂರಿಯ ಒಳಗೆ ಒಬ್ಬ ದೇವಕನ್ಯೆಯನ್ನು ಬಂಧಿಸಿದ್ದ ಮಾಂತ್ರಿಕ. ಆಕೆಯನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಬಂಧಿಸಿ ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳಾದವು. ಅಂದಿನಿಂದ ಮಾಂತ್ರಿಕನಿಗೆ ಹೆದರಿ, ಆತನು ಬೇಕೆಂದಾಗಲಿಲ್ಲಾ ಆಕೆ ಗಾನ ಮಾಡುವಳು. ಆ ದೇವಕನ್ಯೆಗೆ ಈ

ಹುಡುಗನೆಂದರೆ ಅಮಿತ ಪ್ರೀತಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು ತಂಬೂರಿಯನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಾಗ ಲಿಲ್ಲಾ ಅಮೋಘವಾಗಿ ಹಾಡುವಳು. ದೇವ ಕನ್ಯೆ ಮಾಡುವ ಗಾನಕ್ಕೆ ಹುಡುಗನು ಆಸಂದ ಬಾಪ್ಪಗಳನ್ನು ಸುರಿಸುವನು.

ಈ ರೀತಿಯಿರುವಲ್ಲಿ ಆ ಹುಡುಗನ ಹುಟ್ಟಿದ ಹಬ್ಬ ಬಂತು. ಆ ದಿನ ಆ ಹುಡು ಗನು ಮಾಂತ್ರಿಕನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಲು, ಆತನು ಅವನಿಗೆ ಅಶ್ವಿನಾರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿ "ಮಗೂ, ನಾನು ನಿನಗೆ ಕೊಡುವೆನೆಂದ ತಂಬೂರಿ ಇದೋ. ಇದನ್ನು ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟ ಬಂದಂತೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅದನ್ನು ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು.

ಅದಕ್ಕೆ ಹುಡುಗನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಉಬ್ಬಿ ಹೋಗಿ "ನಿಜವಾಗಿ ನನಗೇಯೇ

ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿರಾ ತಾತ! ನನ್ನಿಷ್ಟ ಬಂದಂತೆ ಉಪಯೋಗಿಸಲೇ!" ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಕೇಳಿದ. "ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಯ್ಯಾ, ಅದಕ್ಕೇನು ಅಭ್ಯಂತರವಿದೆ" ಎಂದ ತಾತ.

ಕೂಡಲೇ ಆ ಹುಡುಗ ತಂಬೂರಿ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು, ಭುಜಕ್ಕೆ ಒರಗಿಸಿಕೊಂಡು, ತಂತಿ ವೊಟಿ ಶ್ವತಿ ಮಾಡಿದ. ಆಗ ತಂಬೂರಿ ಯಿಂದ "ಮಗೂ, ನನ್ನನ್ನು ಈ ಬಂಧನದಿಂದ ಮುಕ್ತಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡು. ನನಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದ ಅರಣ್ಯಗಳಿಗೆ ಹೋಗಗೊಡು. ನನ್ನ ಲೋಕ ವನ್ನು ನಾನು ಸೇರಗೊಡು...." ಎಂದು ತುಂಬಾ ಮರುಕದಿಂದ, ದೀನಳಾಗಿ ದೇವ ಕನ್ಯೆ ಹಾಡಿದಳು.

ಆ ಹುಡುಗನು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಸರಸೆ ಮಾಂತ್ರಿಕನಕಡೆ ತಿರುಗಿ "ತಾತ, ಈ ತಂಬೂರಿ ನನಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟೆಯಾ? ದೇವಕನ್ಯೆಯನ್ನು ಬಂಧನದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಬಹುದೇ?" ಎಂದು ಆತುರ ದಿಂದ ಕೇಳಿದ. "ತಂಬೂರಿಯಲ್ಲಿ ದೇವಕನ್ಯೆ ಯಿರುವುದೆಂದು ನಿನಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಮಾಂತ್ರಿಕ.

ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಬಾಲಕನು "ದೇವಕನ್ಯೆಯ ಮಾತುಗಳು ನನಗೆ ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಕೇಳಿ ಸಿದವು. ಈ ಬಂಧನದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿಸುವಂತೆ ಹಿಂದೇ ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಆಕೆ ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡಳು. ಈಗ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಗಾನದಲ್ಲಿ ಅತಿ ದೈನ್ಯತೆಯಿಂದ ಆಕೆ ನನ್ನನ್ನು

ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಳು. ಆಕೆಯ ಬಾಳೆಯನ್ನು ಕಂಡು ನಾನಿನ್ನಷ್ಟು ಮಾತ್ರವೂ ಸಹಿಸಲಾರೆ. ಈ ತಂಬೂರಿ ನಿಜವಾಗಿ ನನ್ನದೇ ಅದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಈಗಲೇ ಆಕೆಯನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವೆ" ಎಂದು ತನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿನ ಬಯಕೆಯನ್ನು ಬಯಲಿಡಿದ.

ಆಕೆಯನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದೆಯೆಂದರೆ ನೀನನ್ನು ಅಮರಗಾಸ ಮಾಡಲಾರೆ. ಆಕೆ ಅದರಲ್ಲಿದ್ದಷ್ಟು ಸಮಯ ನೀನು ಮಾಡುವ ಗಾಸ ದಿವ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆ ಗಾಸಕ್ಕೆ ತನ್ನಯತೆ ಹೊಂದಿ, ಪ್ರಪಂಚವೆಲ್ಲಾ ನಿನ್ನ ಪಾದಕ್ರಾಂತವಾಗುವುದು. ಆಕೆಯನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದಮೇಲೂ ನೀನು ತಂಬೂರಿ ನುಡಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಆ ಹಾಡು ಭಿಕ್ಷು ಕರು ಹಾಡುವ ಹಾಡಿನಂತಿರುವುದು. ದಿವ್ಯ ಗಾಸದಿಂದ ಕೀರ್ತಿ, ಅಧಿಕಾರ, ಐಶ್ವರ್ಯ ಎಲ್ಲಾ ಬರುತ್ತದೆ. ಬೇಡವೆಂದರೆ ಬಡತನದಲ್ಲಿ ಬೇಯುವೆ. ಅದುದರಿಂದ ಯಾವ ಮಾರ್ಗ ಬೇಕೋ ಕೇಳಿಕೊ" ಎಂದ ಮಾಂತ್ರಿಕ.

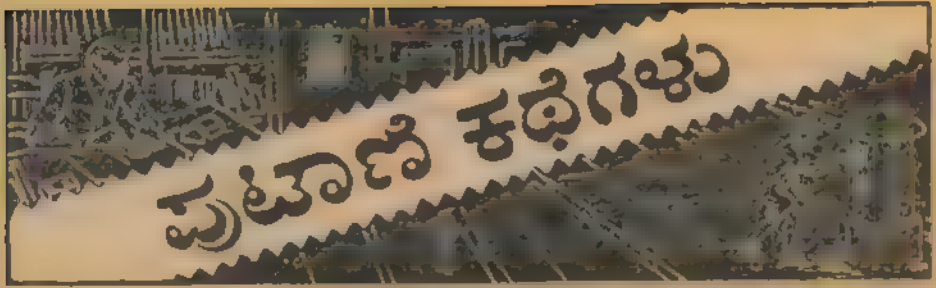
ಆ ಹುಡುಗನು "ವಾಸ, ದೇವಕನ್ಯೆಯನ್ನು ಇನ್ನು ನಾನು ಬಂಧಿಸಿಡಲಾರೆ" ಎಂದು ತಂಬೂರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಒಗೆದ. ತಂಬೂರಿ ಚೂರುಚೂರಾಯಿತು. ಅದರಿಂದ ಒಬ್ಬ ದೇವಕನ್ಯೆ ಪುಟಿಮ ಹೊರಗೆ ಬಂದಳು. "ಮಗೂ, ನೀನು ಸುಹೃದಯ. ನನ್ನನ್ನು ಬಂಧಿಸಿಮುಕ್ತಕನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದೆ. ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಈ ತಂಬೂರಿ ಯಲ್ಲಿ ನಾನಿನ್ನು ಇರಲಾರೆ. ನನ್ನ ಮಹಿಮೆ

ಯಿಂದ ಈವರೆವಿಗೂ ನೀನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಅಮರಗಾಸವನ್ನು ಮುಂದೆ ಮಾಡಲಾರೆ. ಆದರೆ ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ದಿವ್ಯ ಗಾಸಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ ಅದನ್ನು ನೀನು ಬರೆದುಕೊಂಡು ಪುಸ್ತಕ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಿಗುವಂತೆ ಮಾಡು. ನಿನಗೆ ಕೀರ್ತಿ ಲಭಿಸುವುದು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವ್ಯಕ್ತವಾದಳು.

ಮಾಂತ್ರಿಕನು ಕಿರುನಗೆ ಬೀರುತ್ತಾ ಒಪ್ಪಿಮಾಡಿದ ತಂಬೂರಿ ಚೂರುಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿ, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅಂಟಿಸಿ, ಮಾಮೂಲು ತಂಬೂರಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಆ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, "ಹೈದಾ, ನಿನ್ನ ತ್ಯಾಗಕ್ಕೆ, ಸಾಹಸಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆ. ಇದೋ ತಂಬೂರಿ ತೆಗೆದುಕೊ. ಸುಖವಾಗಿ ಬಾಳು" ಎಂದು ಆತನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮಾಯವಾದ.

ಮರ್ಯಾದೆಯ ಫಲ

ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮವೊಂದರಲ್ಲಿ ಸಂಪನ್ನ ಗೃಹಸ್ಥನೊಬ್ಬನಿದ್ದ. ಅತಿಥಿ ಸತ್ಕಾರವೆಂದರೆ ಆತನಿಗೆ ಅಮಿತ ಆಸಕ್ತಿ. ಒಂದು ದಿನ ಅವರ ಮನೆಗೆ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಅತಿಥಿಯಾಗಿ ಬಂದ. ಉತ್ತಮ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಅತಿಥಿಯಾಗಿ ಬಂದುದಕ್ಕೆ ಆ ಸದ್ಗೃಹಸ್ಥನು ತುಂಬಾ ಆನಂದಗೊಂಡು, ಆತನನ್ನು ಉಚಿತಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದ. ಬೇಗಬೇಗ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿಸಿದ.

ಅಡಿಗೆಯಾದ ಕೂಡಲೇ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವಂತೆ ಹೇಳಿದ. ಅತಿಥಿ ಮತ್ತು ಗೃಹಸ್ಥ ಇಬ್ಬರೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತರು. ಅತಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಆ ಗೃಹಸ್ಥನು ಅತಿಥಿಗೆ ಉಪಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ "ಸ್ವಾಮಿ, ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ಊಟ ಮಾಡಿ. ಸಂಕೋಚ ಪಡಬೇಡಿ, ಇದು ನಿಮ್ಮ ಮನೆ..." ಎಂದು ಮರ್ಯಾದೆಗಾಗಿ ಭೇದಭಾವವಿಲ್ಲದೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ. "ಸ್ವಾಮಿ, ಇದು ನಿಮ್ಮ ಮನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ, ಆ ಬಂದಿದ್ದ ಅತಿಥಿ ಉದ್ವರನೆ ನೀರು ತೆಗೆದು, ಬಲಗೈಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ

ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ "ಇದಂ ಗೃಹವತ್ಯಾಜ್ಯಾನುಸಾರೇಣ ಗೃಹದಾಸಂ, ಶ್ರೀಮಹಾಪಿಷ್ಠಪ್ರೀತಿಕಾಮಯ ಮಾನಸ್ತುಭ್ಯಮಹಂ ಸಂಪ್ರದೇನಮನುನಮನು" ಎಂದು ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಅರ್ಘ್ಯ ಬಿಡುತ್ತಾ ಬಂದ.

ಅತಿಥಿಯಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಆ ಮನೆ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಿಸಲು ಕೆಲ ಜನ ಕೆಲಸಗಾರರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದ. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಆ ಗೃಹಸ್ಥ ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಂಡ. ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಘರ್ಷಣೆಯುಂಟಾಗಲು ಆ ಕೃಷ್ಣವಕ್ರದ ಜನರು ಸೇರಿದರು. "ಮರ್ಯಾದೆಗಾಗಿ ಏನೋ ಸುಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ದ್ರೋಹವೇನಿಸುವೆಯಾ? ದುರಾಶೆ ಪಿಶಾಚಿ. ಬಹಳ ಸಂಶೋಷವಾಯಿತು, ನಿನ್ನ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಕಂಡು, ನಡಿ, ನಡಿ." ಎಂದು ಭೀಮಾರಿಹಾಕಿ ಆ ಅತಿಥಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ, ಅಂದಿನಿಂದ ಆ ಗೃಹಸ್ಥನು ಅಲಂಕಾರ ಪ್ರಿಯವಾದ ಮಾತುಗಳು ಪ್ರಮಾದಕರವೆಂದು ಮನಗಂಡು ತುಂಬಾ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಅವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಮಾತನಾಡುವನು.

ಲೋಭಿಯ ಬುದ್ಧಿ

ಒಂದೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಜಿವುಗನಾದ ತುಪ್ಪದ ವ್ಯಾಪಾರಿಯಿದ್ದ. ಅವನು ಮಾರುತ್ತಿದ್ದುದು ಬೆರಕೆ ತುಪ್ಪ. ಆದರೆ ಕಳತನ, ಮೋಸ ಎಷ್ಟು ದಿವಸ ತಾನೇ ಸಾಗುತ್ತದೆ? ಒಂದಲ್ಲ ಇನ್ನೊಂದು ದಿನ ಹೊರಗೆ ಬರಲೇ ಬೇಕಲ್ಲವೇ?

ಹೀಗೇ ಇರಲು ಒಂದು ದಿನ ಆ ವರ್ತಕ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದ. ಅವನ ಮೇಲೆ ಮೊಕದ್ದಮೆ ಹೂಡಿದರು. ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಯಿತು.

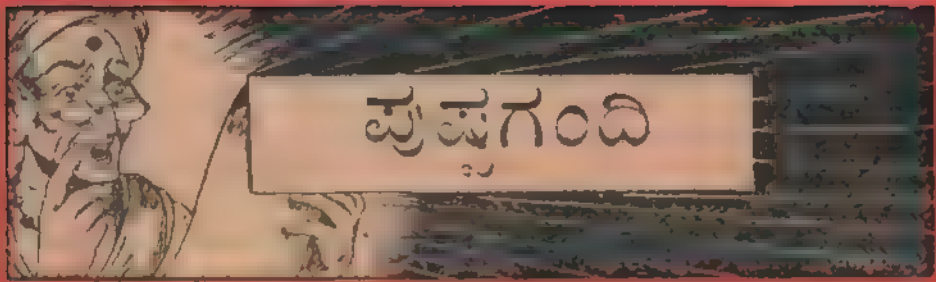
ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ತೀರ್ಪು ಕೊಡುತ್ತಾ ಶೆಟ್ಟಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದರು. "ನೀನು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪಿಗಾಗಿ ಒಂದು ವೀಸೆ ಬೆರಕೆ ತುಪ್ಪ ಕುಡಿಯಬೇಕು, ಇಲ್ಲ ನೂರು ಚಾವುಟಿ ಏಟು ತಿನ್ನಬೇಕು, ಅದೂ ಆಗದೆಂದರೆ ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ದಂಡ ಕೊಟ್ಟರೂ ಸರಿ, ಈ ಮೂರರಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಯಾವ ಶಿಕ್ಷೆ ಇಷ್ಟವೋ ಅದನ್ನೇ ವಿಧಿಸುವೆನು" ಎಂದರು.

ಸೊಗುಸಾಗಿದೆ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಎಂದು ಕೊಂಡ ಸಾಹುಕಾರ. ಚಾವುಟಿ ಏಟು ಯಾರು ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆ. ನೋಡುತ್ತಾ ನೋಡುತ್ತಾ ಒಂದಲ್ಲ, ಎರಡಲ್ಲ ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಜುಲ್ಮಾನೆ ಹೇಗೆ ಕೊಡಲಿ? ಅದ್ದರಿಂದ

ಹೇಗೋ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಒಂದು ವೀಸೆ ಬೆರಕೆ ತುಪ್ಪ ಕುಡಿದುಬಿಟ್ಟರೆ ತನಿ ಕೊಲಗುವುದು ಎಂದೆಂದುಕೊಂಡು ಮೊದಲನೇ ಷರತ್ತಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ. ನ್ಯಾಯಾಧೀಶ ಕೂಡಲೇ ಬೆರಕೆ ತುಪ್ಪ ತರಿಸಿದ. ವರ್ತಕ ನೇನೋ ಸಿವ್ವನಾದ. ಆದರೆ ತುಪ್ಪ ತಂದು ಕೊಡಲು ಒಂದು ಗುಟ್ಟು ಕು ಕುಡಿಯುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಹೊಟ್ಟೆ ವಿಕಾರವಾಗಿ ವಾಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ. ಆಗ ಚಾವುಟಿ ಏಟು ತಿನ್ನಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು, ನೌಕರರು ಹೊಡೆಯಲು ಪಾರಂಭಿಸಿದರು. ಆರು ಏಟುಗಳು ಬಿತ್ತೋ ಇಲ್ಲವೋ, ಇನ್ನು ತಡೆಯಲಾರದೆ "ಸ್ವಾಮಿ ಚಾವುಟಿ ಏಟು ಬೇಡ. ಜುಲ್ಮಾನೆ ಕೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ನೂರುರೂಪಾಯಿ ಜುಲ್ಮಾನೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ, ಬದುಕಿದೆಯಾಬಡ ಜೀವವೇ ಎಂದು ಹೊರಬಿದ್ದ ನ್ಯಾಯಾಸ್ಥಾನದಿಂದ.

ಈ ರೀತಿ ಲೋಭತನದಿಂದ ಆ ಸಾಹುಕಾರನು ಒಂದು ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ಪಾರಾಗಬಹುದಾಗಿತ್ತರೂ ಮೂರು ವಿಧವಾದ ಶಿಕ್ಷೆ ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಅದ್ದರಿಂದಲೇ ಲೋಭಿ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಹಾಳಾಗುವನು ಎಂದು ಹೇಳುವರು.

ಪುಷ್ಪಗಂದಿ

ಪುಂಡರೀಕಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಸಂಪಾತಿ ಎಂಬ ರಾಜನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಆತನ ರಾಣಿ ಚಂದ್ರರೇಖೆ. ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಅವರಿಗೆ ಸಂತಾನ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗದಿರಲು, ರಾಜನು ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಘೋರ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದ. ಕೆಲಕಾಲವಾದಮೇಲೆ ಈಶ್ವರನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ "ಎಲೈ ರಾಜನೇ, ನಿನ್ನ ಕೋರಿಕೆ ಸಿದ್ಧಿಸುವುದು, ಹೋಗು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಂತರ್ಧಾನ ಹೊಂದಿದ.

ಆ ಪ್ರಕಾರವೇ ಅವರಿಗೆ ಅಪೂರ್ವ ಪೌಂದರ್ಯವುಳ್ಳ ಮಗಳು ಜನಿಸಿದಳು. ಆಕೆಗೆ ಪುಷ್ಪಗಂಧಿ ಎಂದು ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿದರು. ಜೋತಿಷ್ಕರ ಹತ್ತಿರ ಮಗುವಿನ ಜಾತಕ ಕೋರಿಸಿದರು. "ಈ ಜಾತಕ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲೂ ತುಂಬಾ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಒಂದೇ ಒಂದು..." ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ರಾಜನು ದುಗುಡದಿಂದ "ಆದರೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಏನು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ. "ಮದುವೆಯಾದ ಒಂಬತ್ತನೆಯ ದಿನವೇ ಈಕೆಯ ಗಂಡನಿಗೊಂದು ಗಂಡಾಂ

ತರವಿದೆ" ಎಂದರು ಜೋತಿಷ್ಕರು. ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿದಾಗಲಿಂದ ರಾಜ ಮತ್ತು ರಾಣಿಯರು ತುಂಬಾ ವ್ಯಾಕುಲರಾದರು.

ಪುಷ್ಪಗಂಧಿಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಯಸ್ಸು ಬಂತು. ಮಗಳ ಮದುವೆಯ ವಿಷಯ ಕುರಿತು ರಾಣಿ ಪದೇಪದೇ ರಾಜನೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುವಳು. ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಪಾತಿ "ರಾಣೀ, ವಿವಾಹವಾದ ಒಂಬತ್ತನೆಯ ದಿನವೇ ನಮ್ಮ ಪುಷ್ಪಗಂಧಿಗೆ ಮುಕ್ತೈದೆತನ ಮುಗಿಯುವುದೆಂದು ಹೇಳಿರುವರು ಜೋತಿಷ್ಕರು. ಮದುವೆ ಮಾಡದೆಯೇ ಇದ್ದುಬಿಟ್ಟರೆ ಆ ಗಂಡಾಂತರ ಅದಷ್ಟಕ್ಕೇ ಅವೇ ತಪ್ಪಿಹೋಗುವುದು. ಅದರಿಂದ ನೀನು ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಮದುವೆಯ ವಿಷಯ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಬೇಡ" ಎಂದ.

ಒಂದು ದಿನ ಪುಷ್ಪಗಂಧಿ ತನ್ನ ಸಖೆಯೊಂದಿಗೆ ಹೊರಟು ತಮಾಷೆಯಾಗಿ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಾಡಲು ಹೋದಳು. ಆ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೊಳ ಕಾಣಿಸಲು, ರಾಜಕುಮಾರಿ ಮತ್ತು ಆಕೆಯ ಸಖೆಯರು ಅದರಲ್ಲಿ ಜಲಕ್ರೀಡೆಯಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಹಿಂದು ಪಕ್ಷಿ ಬಂದು ಆ ಕೊಳದ
ದಡದಮೇಲೆ ಬಂದಿತು. ಅದು ಹತ್ತಿರ
ಹತ್ತಿರ ಬರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ರಾಜಪುತ್ರಿ
ಅದನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಆಕೆ ಆ ಪಕ್ಷಿಯನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನ
ಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ಅಪಕ್ಷಿಯನ್ನು ಹಾರಲು ಬಿಟ್ಟು
ರಾಜಕುಮಾರ ರತ್ನಮಂಡನನು ಅಲ್ಲಿಗೆ
ಬಂದ. ಪಕ್ಷಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಬಂದ
ಆತನು ಪುಷ್ಪಗಂಧಿಯ ರೂಪವನ್ನು ಕಂಡು
ಪರವಶನಾದ.

ಇತ್ತ ಪಕ್ಷಿಗಾಗಿ ಹೋದ ರತ್ನಮಂಡನನು
ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಾದರೂ ಬಾರದಿರುವುದನ್ನು
ಕಂಡು, ಬೇಸರಹೊಂದಿ ಆತನ ಅಪ್ಪ ಸಖ
ನಾದ ಇಂದ್ರದತ್ತನು ಆತನನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ
ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದ.
ಆಗ ರತ್ನಮಂಡನನು "ಅಯ್ಯಾಗಳೆಯನೇ,
ನಾನು ಆ ಪುಷ್ಪಗಂಧಿಯನ್ನು ಮದುವೆ
ಯಾಗಲೇ ಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಜೀವಿಸಿದ್ದು
ಫಲವಿಲ್ಲ" ಎಂದ. ಸರಿ ಎಂದೆಂದುಕೊಂಡು
ಆ ತರುಣಿಯ ವಿಷಯವನ್ನು ಅರಿಯುವ
ಸಲುವಾಗಿ ಆತನು ಹೊರಟ. ತುಸದೂರ
ದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ರಾಜಕುಮಾರಿಗೆ ಸಬೀಜನ ನೀರು
ಚೆಮ್ಮುಕಿಸಿ, ಉಪಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು
ಆತನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. "ಆ ತರುಣ ಮೂರ್ಛೆ
ಹೋಗಲು ಕಾರಣವೇನು?" ಎಂದು ಇಂದ್ರ
ದತ್ತನು ಕೇಳಿದ. "ಎನು ಹೇಳಲಿ, ಅಣ್ಣಾ,
ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಳದ ದಡದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ರಾಜ

ಕುಮಾರನನ್ನು ನೋಡಿದಳು. ತಕ್ಷಣ 'ಆತನೇ
ನನ್ನ ಪತಿ' ಎಂದು ಹಠ ಹಿಡಿದು ಕುಳಿತು
ಬಿಟ್ಟಳು" ಎಂದು ಹೇಳಿದರವರು.

ಅದಕ್ಕೆ ಇಂದ್ರದತ್ತನು "ಛೇವ್, ಬಲು
ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ, ಈ ರಾಜಕುಮಾರಿಗಾಗಿ ನಮ್ಮ
ರಾಜಕುಮಾರ ಮುಗ್ಧನಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ.
ಆತನಿಗಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ರಾಜಕುಮಾರ ಮೂರ್ಛೆ
ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ. ಸರಿ, ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ
ಬೇಕಾದುದಾದರೂ ಏನಿದೆ?" ಎಂದು
ಹಿಂತಿರುಗಿದ. ಇಂದ್ರದತ್ತನು ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ
ನನ್ನು ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ದೇಶ
ವನ್ನು ಸೇರಿದ. ರತ್ನಮಂಡನನ ತಂದೆಯಾದ
ನಂದಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ವಿಷಯವೆಲ್ಲವನ್ನೂ
ತಿಳಿಸಿದ. ಸಂಬಂಧ ಕುದುರಿಸುವಂತೆ ಪೂ
ತ್ನಾಹಮಾಡಿದ.

ನಂದಮಹಾರಾಜ ಸಂಪಾತಿಗೆ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದ. ಸಂಪಾತಿ ಮುಚ್ಚುಮರೆಯಿಲ್ಲದೆ, ತನ್ನ ಮಗಳು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾದ ಗಂಡಾಂತರವನ್ನು ಯತ್ನಾರ್ಥವಾಗಿ ಅರುಹಿದ. ನಂದಮಹಾರಾಜ ರತ್ನಮಂಡನನಿಗೆ ಇದೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸಿ, ಈ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಿದ. ಆದರೆ ಬೇಡವೆಂದಷ್ಟೂ ರತ್ನಮಂಡನನು ಹರಹಿಡಿದ. ಮತ್ತೇನೂ ಮಾಡಲಾರದೆ ನಂದಮಹಾರಾಜನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ. ಏನಾಹ ಅತಿ ವೈಭವವಾಗಿ ನಡೆಯಿತು.

ರತ್ನಮಂಡನನು ವ್ರಹ್ಮಗಂಧಿಯನ್ನು ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು ರತ್ನವರಿಗೆ ಹೋದ. ಮದುವೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಎಂಟು ದಿನಗಳು ಎಂಟು ಕ್ಷಣಗಳಾಗಿ ಕಳೆದವು. ಒಂಬತ್ತನೇ ದಿನ ರಾತ್ರಿ, ಸುತ್ತಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದ

ರತ್ನಮಂಡನನು ಅರಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಅತನ ಹೆಸರು ಹಿಡಿದು ಕೂಗಿದರು. ಆ ಧ್ವನಿ ಬಂದ ಮರದಕಡೆ ಸರಳನೆ ತಿರುಗಿ ನೋಡಲು ಅಲ್ಲಿಂದ ಭಯಂಕರ ವ್ಯಕ್ತಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ಉದ್ದವಾದ ಕೋರೆಗಳು, ಗಿರಿಜಾ ಮೀಸೆಗಳೂ, ಭಾರಿ ಹೊಟ್ಟೆ—ಇಂತಹ ಲಕ್ಷಣಗಳುಳ್ಳ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನವನು.

“ಹಸಿವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಬೇಗ ಬಾ, ನುಂಗಿ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಗರ್ಜಿಸಿದ ಆ ರಾಕ್ಷಸ. ಆಗ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂತು ರತ್ನಮಂಡನನಿಗೆ ವ್ರಹ್ಮಗಂಧಿಯು ಜಾತಕದಲ್ಲಿದ್ದ ವಿಷಯ “ಓಹೋ ಇದೇ ಇರಬಹುದು, ದೈವಜ್ಞರು ಸುಡಿದ ಗಂಡಾಂತರ. ಏನೋ ಅಂತ ಉಪೇಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದ್ದೆ. ಅವರ ಮಾತು ಸತ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಕಾಣುವುದು. ಏನು ಮಾಡಲಿ?” ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ.

ಧೈರ್ಯದಿಂದ ರಾಕ್ಷಸನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ “ಅಯ್ಯಾ, ಇದೋ ನಾನು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನನ್ನು ನುಂಗಿ ನಿನ್ನ ಹಸಿವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿಕೊ. ಹುಟ್ಟಿದ ಪ್ರತಿ ಬೀವಿಯೂ ಎಂದಾದರೊಂದು ದಿನ ಸಾಯಲೇ ಬೇಕಷ್ಟೆ. ರೋಗರ, ಜನಗಳಿಂದ ಸಾಯುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ನಿನ್ನಂತಹ ರಾಕ್ಷಸ ರಾಜನಿಗೆ ಅಹುತಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೋ ಪುಣ್ಯ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ನಿನ್ನದೊಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ. ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಹಠಾತ್ತನೆ ಹಿಡಿ

దిరువే. ఈగలే నన్నన్న కబళిసిదరే
నన్నన్ను హేత్తు జేత్త తందే తాయ
గళిగూ, కట్టికొండ జేడతిగూ ద్మోర
మాదిదవనాగువేను, ఆదుదరింద ఒండు
గంటి కాలావకాక కేడు, నవ్వువ
రొందిగి జేళిబిట్టు బండుబిడువేను,
ఇదే నన్న కేనేయ కేరికే" ఎండ.

శవజతః క్షౌరియే ఆదరూ ఆ
రాక్షసన శ్చదయఃపూ కరగితు. ఏకేందరే
రత్నమండనను జేళిద మాతుగళు న్యాయ
వ.గివే ఆదరూ అద్దిపడిసోణవేందు
"ఎనో సత్తకరిశ్చంద్రనంతే నుడియు
త్తిరవే. ఆదరే మనేగే జేడదరే ఓం
తిర గువుదు నిన్న శ్రేయల్లిల్లు. ఇదే రితి
జేళి బకళ బన తప్పిసికొండు జేడెగు
త్తిరుత్తారే. మాతు లుళిసికొండవరు
మాక్ర కుంబా కడిమే" ఎండు ఎజ్జరికే
కేట్టు.

ఆదక్కి రత్నమండనను "అయ్యా, నినగే
సందేహవేళి? ఒండువేళి నానిగ
తప్పిసికొండు జేడదరూ ఎంబాదరూ
నిన్న శ్రేగే సిక్కిలేడేకచ్చ. ఓగిరువాగ
మోరమాది ఫలవేనిద?" ఎండు వరు
వల్లికాకిద. రాక్షసను పకపకనే నక్కు
"సరి, నీను జేడెగి బా. 'భక్తక్కి
బంద అతిధియన్న తిరస్కరిసిదవరు యావ
పావ పడెయ వ రో, మాతు తప్పిద

పక్షక్కి ననగూ అంతదే పావ సుత్తి
కేళ్ళి" ఎండు ఆనే మాది జేడెగు"
ఎండ. అదే రితి భావేయన్న కేట్టు
రత్నమండనను జేడరట్ట. మనే శ్రేలిద. ఎల్ల
విషయన్నొ వికదవాగి తందే తాయంది
రిగే తిళిసిద. అవరేల్లరూ గోళో ఎండు
రేడిసిదరు. జేడెగబేడవేండు కేళి
కొండరు. "మాతు మురియ లారే"
ఎండ రత్నమండన.

కేనేగే వ్రష్టగంధియ జత్తిర బండు
తన్న విషయ తిళియ జేళిద. బుద్ధి వంత
ళాద వ్రష్టగంధి వివరగళ్లివన్నొ తిళిదు
కొండళు. లుళిద వరంతే గండనిగే
నిరుత్తాహగోళిసరిల్లు. అతి ధ్యయంద,
సంకేషదింద, గండనొందిగి "నిలవు

ಮಾತು ಮಾರಲಾರದ ಮಾನಧನರು.
ಹೋಗಿ ಬನ್ನಿ. ಜಮವಾಗುವುದು" ಎಂದಳು.
ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಎಲ್ಲರೂ ಅಕ್ಕರ್ಯ
ಗೊಂಡರು.

ಪುಷ್ಪಗಂಧಿಯು ಮಾತಿಗೆ ರತ್ನಮಂಡನನು
ಅನಂದ ಹೊಂದಿದ. ಈ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ತಾನು
ಯಾವುದೋ ಮಹತ್ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸು
ವೇರಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಭಾವಿಸಿದ. ಹೇಳಿದ
ಅವಳಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ರಾಕ್ಷಸನ ಎದುರು
ಹೋಗಿ ನಿಂತ.

"ಸ್ವಾಮಿ ಬಂದೆ. ನಿಮ್ಮ ಹಸಿವನ್ನು
ಇಂಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ" ಎಂದ ರತ್ನಮಂಡನ. ಮಠದ
ಮೇಲಿಂದ ಇಳಿದು ಬಂದು ರತ್ನಮಂಡನನ್ನು
ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡ ರಾಕ್ಷಸ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ
'ಭಿಕ್ಷಾಂವೇಹಿ' ಎಂಬ ಮಾತುಗಳು ಕೇಳಿ
ಬಂತು. ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದ. ಆ ಭಿಕ್ಷುಕೇಳಿದ
ವರು ಯಾರು? ರತ್ನಮಂಡನನ ಹೆಂಡತಿ
ಪುಷ್ಪಗಂಧಿ!

ತನಗೆ ವಿಪರೀತ ಹಸಿವಾಗುತ್ತಿದ್ದರೂ
ರಾಕ್ಷಸನು "ತಾಯಿ, ಏನು ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಕು,
ನಿಮಗೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ. "ಪತಿ ಬಿಕ್ಷೆ

ಎಂದಳು" ಅತಿವಿನಯದಿಂದ. ರಾಕ್ಷಸನ
ತಕ್ಷಣ ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ
ದಿವ್ಯ ಸುಂದರಾಕಾರನಾದ ಗಂಧರ್ವ
ಕಾಣಿಸಿದ.

ಅತನು ರತ್ನಮಂಡನನೊಂದಿಗೆ "ಎಲೈ
ರಾಜಕುಮಾರನೇ, ನಿನ್ನ ಪತ್ನಿಗೆ ಪತಿಯ
ಗಂಡಾಂತರ ತಪ್ಪಿತು. ನಿಮ್ಮ ಕಷ್ಟಗಳು
ಕೊನೆಗೊಂಡವು. ಅರೆ ನಿನಗೆ ತಕ್ಕ ಮಡದಿ.
ಕುರಾಗ್ರಮತಿ. ನೀನು ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳಿಂ
ದಲ್ಲೇ ಅತಿಥಿ ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ನನಗೆ ದೀಕ್ಷೆ
ಯಿರುವುದೆಂದು ಅರೆ ಗ್ರಹಿಸಿದಳು. ನಿನ್ನ
ಭಾಷೆ ನನಗೆ ವತಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಪತಿ
ಭಿಕ್ಷೆ ಹೊಂದಿದಳು. ನಾನು ಸಾಕು ಮಾಡಿದ
ಗಂಧರ್ವ. ಶಾಪವಶದಿಂದ ರಾಕ್ಷಸ ಜನ್ಮ
ತಾಳಬೇಕಾಯಿತು. ನಿನ್ನ ಪತ್ನಿಗೆ ಪತಿ ಬಿಕ್ಷೆ
ಕೊಟ್ಟ ಕೂಡಲೇ ನನಗೆ ಶಾಪವಿಮೋಚನೆ
ಆಯಿತು" ಎಂದು ಹೇಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮೇಲಿಂದ
ಪುಷ್ಪಕವಿಮಾನವೊಂದು ಬಂದು ಗಂಧರ್ವ
ನನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ದಿತು.

ನೂತನ ದಂಪತಿಗಳು ಮನೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು
ಸುಖವಾಗಿದ್ದರು.

ನಗೆದನಿ

ಗುರು—ಎಲೋ, ನಾಯಿ ತನ್ನ ಬಾಲ ಏಕೆ
ಅಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತೆ ಹೇಳು?

ಶಿಷ್ಯ—ನಾಯಿ ಬಾಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕಸುವುಳ್ಳದ್ದು.
ಅದರಿಂದ ನಾಯಿ ಬಾಲವನ್ನಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತೆ.
ಬಾಲವೇ ನಾಯಿಗಿಂತ ಕಸುವುಳ್ಳವಾಗಿದ್ದರೆ
ಅದೇ ನಾಯಿಯನ್ನಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

—ಫೀಮಸೇನ ಭಾರದ್ವಾಜ.

ಗುರು—ಲೋ, ಧೂ, ಚರಂಡಿಯಲ್ಲಿರುವ
ನೀರು ಏಕೆ ಕುಡಿಯುತ್ತೀಯೋ ಕಿಟ್ಟು!

ಕಿಟ್ಟು—ನೀವೇ ಹೇಳಿದ್ದಿರಲ್ಲಾ ಸಾರ್,
'ನಿಂತಿರುವ ನೀರಿಗಿಂತ ಹರಿಯುವ ನೀರೇ
ಉತ್ತಮ' ಎಂದು.

ಜಿ. ಸಾಗರಾಜ.

ತಂದೆ—ಮಗೂ, ಪರಸ್ಪರಿಯರನ್ನು ಯಾವಾ
ಗಲೂ ತಾಯಿಯಂತೆ ಭಾವಿಸಬೇಕು.

ಮಗ—ನನಗೆ ತಾಯಿಯಾದರೆ ನಿನಗೇ
ನಾದರವ್ವಾ?

ಎ. ರಾಮಚಂದ್ರ.

ಹೋಬಿಲ್ ಮಾಲಿಕ—ಸಾರ್, ಈಕಾಸು
ಹೋಗಿಲ್ಲ, ಬೇರೆ ಕೊಡಿ.

ಗಿರಾಕಿ—ನಿಮ್ಮ ಬೋಂಡಾ ಸಹ ನನ್ನ
ಗಂಟ್ಟಲ್ಲ ಮೋಗ್ಗಿಲ್ಲಾ, ಅವಕ್ಕೆನಾ
ಮಾಡೋಣ?

—ಎಸ್. ಶಂಕಮ್ಮ.

ಚುಟಕಗಳು

1. ಹೊತ್ತಾರೆ ಏಳು
ಹೆತ್ತವರ್ಮಾತು ಕೇಳು
ಸಕ್ಕ ನೀತಿ
ವಂತ ಸಾಗಿ
ಹೆಚ್ಚುಕಾಲ ಬಾಳು

2. ಅಡ ಬೇಡ ಸುಳ್ಳು
ಮಾಡ ಬೇಡ ಗುಲ್ಲು
ಅಟಿ ಪಾಕ
ಕರಿತು ನೀನು
ಎಲ್ಲರನ್ನ ಗೆಲ್ಲು

3. ಸಾಡಿಗಾಗಿ ಗೇಯು
ನಾಡಮಾನ ಕಾಯು
ನಾಡ ಗುಡಿಯ
ಮೆರೆಸಿ ನೀನು
ಕೀರ್ತಿಪಡೆದು ಸಾಯು

4. ಚಂದಮಾಮ ಬಂದಿತು
ಕಂದನ ಅಳು ನಂದಿತು
ಕಕಿ, ಹಾಡು,
ಚಿತ್ರ ಕಂಡು
ಸಂತೋಷಗೊಂಡಿತು

—ಎ. ದೇವಪ್ಪ.

5. ಕೈಗೆ ನೀರಹಿಡಿ
ಹಲ್ಲುನುಜ್ಜು ನಡಿ
ಮೈಯತೊಳೆದು
ಹಣಿಗೆ ಬಳೆದು
ಕಂಡಿ ಗಂಡಿ ಹೊಡಿ.

—ಕುಲಕರ್ಣಿ.

ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಗು

ಈ ಗಮ್ಮತ್ತು ತುಂಬಾ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿಯೂ, ಅಶ್ಚರ್ಯಕರವಾಗಿಯೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಗಾಂಧಿಯವನು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಎದುರಾಗಿ ಇರಿಸಿ ಮುಚ್ಚಳ ತೆಗೆದು ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಏನೂ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರೇಕ್ಷಕರೂ ಸಹ ಅದೊಂದು ಬಾಲಿ ಸೆಟ್ಟಿ ಎಂದು ನಂಬುವರು. ಸೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿಟ್ಟು, ಮುಚ್ಚಳ ಹಾಕಿ ಮತ್ತೆ ತೆಗೆದರೆ ಆ ಸೆಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾಳೆ !

ಈ ಯುಕ್ತಿ ಕೇವಲ ನಮ್ಮ ದೇಶದವರ ಸೊತ್ತು. ಇದು ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿದೆ. ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶನಮಾಡುವ ದೊಂಬರು ಮರದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಬಿದಿರಿನ ಬುಟ್ಟಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವರು. ಆದರೆ ವಿದೇಶೀಯರು ರಂಗಸಳವನ್ನು ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿ, ಅಂದವಾದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿ, ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ದಂಗಳಗುವಂತೆ ಅಶ್ವರ್ಯಕರವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಟ್ರಕ್ ಮಾಡುವಾಗ ಹೇಗಿರುವುದೋ ಪಕ್ಕದ ಪೇಜಿನಲ್ಲಿರುವ ಮೊದಲನೇ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು. ಇದರ ಗುಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟೇ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೂ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ತಿಳಿಯಲಾರರು. ಆದರೆ ಎರಡನೇ ಚಿತ್ರನೋಡಿದರೆ ಈ ಟ್ರಕ್ ಮಾಡುವುದೆಷ್ಟು ಸುಲಭವೋ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

ನೋತ್ರನೊಡಲು ಪಟ್ಟಿಗೆ ಮುಚ್ಚಳ ಶೆಗೆದು ನೋಡಿ
ದಾಗ ಪಟ್ಟಿಗೆ ಹಾಲಿಯಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿದನೊ ಅದರ ಹಿಂದೆ
ಇರುವ ಹಿಂದು ಹಲಗೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಡುಗಿಯೊಬ್ಬಳು
ಮಲಗಿರುತ್ತಾಳೆ. ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ ಕಾಣಿಸುವ ಪಟ್ಟಿಗೆಯ

ಕೆಳಗಿನ ಹಲಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ ಅದೇ ಅಳತೆಯುಳ್ಳ
ವತ್ತೊಂದು ಹಲಗೆ (2, 3, 4, 5) ಇರುತ್ತದೆ. ಇದು
ಪೆಟ್ಟಿಯ ಕೆಳಗಿನ ಹಲಗೆಯೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು,
ಕೀಲಿ ಇಟ್ಟು ಮೇಲೆ ಕೆಳಗೆ ಅಡಿಸಬಹುದು. ಅದೇ
ಪ್ರಕಾರ ಹಿಂದೂಗಳ ಹಲಗೆ (1, 2, 5, 6) ಸಹ
ಮೇಲೆ ಕೆಳಗೆ ಅಡಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗಿರುವುದು.

ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಪೆಟ್ಟಿ ಪಾಲಿಯಿರುವುದೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ
ಕೂಡಲೇ ಜಾದುಗಾರನು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಮುಚ್ಚಳವನ್ನು
ಮತ್ತೆ ಮುಚ್ಚಿಬಿಟ್ಟು 1, 2, 5, 6 ಗುರುತಿಸುವ ಹಲಗೆ
ಕೆಳಗೆ ಬರುವಂತೆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಬಗ್ಗಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಆ
ಹಲಗೆ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದರ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ 2, 3, 4, 5
ಗುರುತಿಸುವ ಹಲಗೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಆ ಹಲಗೆಯು
ಮೇಲೆ ಮಲಗಿರುವ ಹುಡುಗಿ ಸಹ ಹಲಗೆಯೊಂದಿಗೆ
ಪೆಟ್ಟಿಯೊಳಗೆ ಬರುವಳೆಂದಾಯಿತು. ಈಗ ಮುಚ್ಚಳ
ತೆಗೆದಕೂಡಲೇ ಆಕೆ ಹೊರಗೆದ್ದು ಬರುವಳು.

ಹಿಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯ; ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದ
ಹುಡುಗಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕದಲಾಡಬಾರದು. ನೋಡಲು ಆ
ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಸಿದಾಗ ಕದಲದೆ ಹೇಗೆ ಮಲ
ಗಿದ್ದಳೋ, ಹಾಗೇ ಈ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮುಗಿಯುವವರೆ
ವಿಗೂ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕದಲಬಾರದು. ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು
ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತುವುದೂ, ಓರೆಯಾಗಿಡುವುದು, ನೋಡ
ಲಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಗಾರಡಿಯವನೂ, ಆತನ ಅನು
ಚರರೇ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರು. ತರುವಾಯ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು
ಮತ್ತೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಒಗ್ಗಟ್ಟು—ಕ್ರೀ—ಎಂದು
ಮುಚ್ಚಳ ತೆಗೆಯಲು ಹುಡುಗಿ ಹೊರಕ್ಕೆ ಬರುವುದನ್ನು
ಕಂಡು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ವಿಸ್ಮಯಗೊಳ್ಳುವರು.

1 - ನೇ ಬೊಂಬೆ

2 - ನೇ ಬೊಂಬೆ

ಪಾಠಕರು ಈ ಗಾರುಡಿಯನ್ನು ಕುರಿತು
ಇನ್ನೂ ವಿವರಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂ
ದರೆ, ಅವರು 'ಚಂದಮಾಮದ' ಹೆಸರು
ಸೂಚಿಸಿ, ಪ್ರೊ. ಫೆಸರ್ ಸರ್ಕಾರವರಿಗೆ ನೇರ
ವಾಗಿ ಬರೆಯಬಹುದು. ಪತ್ರ ಇಂಗ್ಲೀಷ್
ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿರಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯ. ಅವರ
ಪತ್ತೆ:

ಪ್ರೊ. ಫೆಸರ್ ಪಿ. ಸಿ. ಸರ್ಕಾರ,
ಮೆಟ್ರೋಪೊಲಿಟನ್

12/3/A, ಹಾರ್ವರ್ಡ್ ಲೇನ್, ಬಾರಿಂಗ್‌ಹಾ
ಕಲಕತ್ತಾ-19

ಬಣ್ಣದ ಚಿತ್ರ ಕಥೆ- 1

ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಚೀನಾದೇಶದ ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಬಡ ಹೆಂಗಸಿದ್ದಳು. ಜೀವನ ಸಾಗಿಸಲು ಕ್ಷೇಮಿ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಜಾಗವನ್ನು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಪಡೆದು, ಕೊಡೆಯ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಶುರು ಹಚ್ಚಿದಳು. ಆಕೆಯ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ವಿಧವಿಧವಾದ ಕೊಡೆ ಗಳಿದ್ದುವು.

ಆಕೆಗೆ ಒಬ್ಬನೇ ಒಬ್ಬ ಮಗ. ಆತನ ಹೆಸರು ಜಾಂಗ್. ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳುವುದೆಂದರೆ ಆತನಿಗೆ ಅತಿ ಬೇಸರ. ಆದರೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಾದರೂ ಯಾವಾಗಲೂ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಏನೋ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿರುವನು. ಕೇವಲ ವ್ಯರ್ಥವಾದ ಆಲೋಚನೆಯಲ್ಲ; ತನ್ನ ತಾಯಿಯ ಕೊಡೆ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ವಾಗುವಂತಹ ಯಾವ ಕೆಲಸ ಮಾಡೋಣನೆಂಬುದೇ ಆತನ ನಿರಂತರ ಆಲೋಚನೆ.

ಜಾಂಗ್ ಕಲಾತ್ಮಕ ದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳವನು. ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಬೊಂಬೆ ಮಾಡುವುದು, ಮರದಿಂದ ಬಿದುಕಿನಿಂದ ಚಿಕ್ಕಕವಾಗಿ ವಿಗ್ರಹ ಕೆತ್ತುವುದೆಂದರೆ ಆತನಿಗೆ ಅತಿ. ಆತನು ಆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕೊಡೆಗಳಿಗೆ ಅಂದವಾದ ಹಿಡಿಗಳನ್ನು ಮರದಿಂದ ಕೆತ್ತಿ ತಯಾರು ಮಾಡುವನು. ಆ ಹಿಡಿಗಳನ್ನೂ ಕೊಡೆಗಳನ್ನು ಕಂಡವರೆಲ್ಲಾ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಬಿಡಲಾರದೆ ಕೊಂಡು ಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ಜಾಂಗ್ ಹೊಲ ಗದ್ದೆ ಅಥವಾ ಬೆಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಸುತ್ತಾಡುವನು. ಕೊಡೆಗಳ ಹಿಡಿಗೆ ಸರಿಯಾಗುವಂತಹ ಒಳ್ಳೆ ಮರವೇನಾದರೂ ಸಿಕ್ಕುವುದೋ ಎಂಬುದೇ ಆತನ ದೃಷ್ಟಿ.

ಒಂದುಸಲ ಹೀಗೇ ಆತನು ಒಂದು ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿರಲು ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ಅಕರ್ಷಣೀಯ ಮರವು ಕಂಡಿತು. ಜಾಂಗ್ ಅದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ದೃಷ್ಟಿಸಿದ. 'ಫೇರ್! ಇದರ ಕೊಂಬೆಗಳು ಒಂದು ವೃದ್ಧನ ಬೊಂಬೆ ತಯಾರಿಸಲು ಬಹಳ ಅಂದವಾಗಿ ಅನುಕೂಲವಾಗಿವೆ' ಎಂದು ಕೊಂಡ. ತನ್ನ ಕಿರುಗತ್ತಿಯಿಂದ ಅದರ ಒಂದು ಕೊಂಬೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಲು ಅನುವಾದ. ಆದರೆ ಆ ಮರ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದುದಲ್ಲ, ಅದು ಒಂದು ಮಾಯದಮರವೆಂಬುದು ಆತನಿಗೆ ತಿಳಿಯದು.

ಅನಂತರ ಏನು ನಡೆಯಿತೆಂಬುದನ್ನು ಬರುವತಿಗಳು ಚಿತ್ರದೊಂದಿಗೆ ನೋಡಿರಿ.

ಒಂ ದು ಸಂಜೆ

ದಿನಕರ ಬಂದನು ದಿಗಂತದಂಚಿಗೆ
 ಸಂಜೆ ಯಾಗಿತ್ತು.
 ಕಿರಣದ ಕೆಂಪು ಕಾಂತಿಯ ಚಿಗುರನು
 ಬುಂಬನ ಮಾಡಿತ್ತು—ಪ್ರೇಮದ
 ಹೊನಲೇ ಹರಿದಿತ್ತು
 ಬೀಸುವ ಗಾಳಿಗೆ ಓಗುವ ತಗ್ಗುವ
 ಅಲೆಗಳ ನಡೆಯಿತ್ತು
 ಮುಳುಗುವ ಸೂರ್ಯನ ಸ್ನೇಹದ ಕಮಲಕೆ
 ಚಿಂತೆಯು ನೆಲೆಸಿತ್ತು—ಮೊಗಮೊಳು
 ಕಾಂತಿಯು ಕುಂದಿತ್ತು
 ನಭದಲಿ ಹಾರುವ ಹಕ್ಕಿಯು ಹರುಷದಿ
 ಗೂಡನು ಸೇರಿತ್ತು
 ಕೋಕಿಲೆ ಕಂಠದ ಕೊಳಲಿನ ನಾದವು
 ಇಂಪನು ತಂದಿತ್ತು—ಬೀವನ
 ಶಾಂತಿಯು ಹೊಂದಿತ್ತು.
 ಪ್ರಣಯಿನಿ ಪ್ರಣಯಿಯ ಹುಡುಕುವ ತೆರದಿ
 ಚಂದಿರ ಹೊರಟಿತ್ತು.
 ಬಾನೊಳು ರವಿ ಬೆಳಿಂಗಳ ನಡುವೆ
 ತಾರೆಯ ನೆಗುವಿತ್ತು—ಮಾನದ
 ಮೋಹವೆ ಮೂಡಿತ್ತು.
 ಕಲೆಯನು ಕಂಡಾ ಕಾವ್ಯದ ಹೃದಯಕೆ
 ಸ್ಫೂರ್ತಿಯು ಸಂದಿತ್ತು.
 ಸಂಜೆಯ ಸೊಬಗನು ಸವಿಯುವ ರಸಿಕಗೆ
 ಕಿರುನಗೆ ಮೂಡಿತ್ತು—ಕಣ್ ಪನಿ
 ಕೆನ್ನೆಯ ಮೂಡಿತ್ತು.

—ಹೆಚ್. ಎಸ್. ಅನಂತ ಕೃಷ್ಣ.

ಮುಖಚಿತ್ರ

ಧರ್ಮರಾಯನ ರಾಜಸೂಯ ಯಾಗವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನೆರವೇರಿತು. ಕಡೆಗೆ ಸೋಮಾಭಿಷೇಕವೆಂಬ ದಿನದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದ ಮಹಾತ್ಮರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯತಾಸುಸಾರ ಪೂಜೆಸತ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಧರ್ಮರಾಜನು ನಡೆಸ ತೊಡಗಿದನು. ಮೊದಲು ಯಾಗಿಗೆ ಅಗ್ರಪೂಜೆಯನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕೆಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೇ ಅದಕ್ಕೆ ಅರ್ಹನೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಕೃಷ್ಣನ ಪಾದಗಳನ್ನು ತೊಳೆದು ತೀರ್ಥವನ್ನು ತಾನೂ ತನ್ನ ತಮ್ಮಂದಿರೂ ದ್ರೌಪದಿಯೂ ಇತರ ಪರಿವಾರವೂ ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡರು. ನಂತರ ಅಮೂಲ್ಯ ಪೀತಾಂಬರಾದಿ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಲಭಿಸಿ ಸತ್ಕರಿಸಿ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಿರಲು ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದ ಸಕಲರೂ ಅನಂದಭರಿತರಾಗಿ ಜಯಘೋಷವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿ ಸುರಿಯಿತು.

ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡುತ್ತ ಮನದೊಳಗೆ ಕುದಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಜರಾಸಂಧನ ಮಿತ್ರ ಶಿಶುಪಾಲನಿಗೆ ಸಹಿಸಲಾರದ ಸಂಕಟವುಂಟಾಯಿತು. ಕುಳಿತಿಿದ್ದ ಪೀತದಿಂದ ದಿಗ್ಗನೆ ಮೇಲೆದ್ದು ಅಡಚಾರದ ಸುಡಿಗಳಿಂದ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ನಿಂದಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಕಡೆಗೆ ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದವರ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ “ಎಲೈ ಸಭಾಸದರೆ, ಶಪೋಧನರೂ, ಜ್ಞಾನವೃದ್ಧರೂ, ಬ್ರಹ್ಮನಿಷ್ಠರಾದ ಮಹಾಮಹಿಮರೂ, ಬುನಿವರ್ಧರೂ, ನೆರೆದಿರುವ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅಂತಹವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಲಕ್ಷಿಸಿ ಕೇವಲ ಚಿಕ್ಕವನೂ ಕುಲ ಹೀನನೂ ಆದ ಈ ಗೊಲ್ಲನಿಗೆ ಅಗ್ರಪೂಜೆ ನಡೆಸುವುದು ಯೋಗ್ಯವೇ? ಏಕೆ ಸುಮ್ಮನಿರುವಿರಿ?” ಎಂದು ಕೂಗಾಡುತ್ತಿರಲು ನೆರೆದ ಸಜ್ಜನರಿಲ್ಲರೂ ಈ ನಿಂದೆ ಕೇಳಲಾರದೆ ಎದ್ದು ಹೊರಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಪಾಂಡವ, ಮತ್ಸ್ಯ, ಕೇಕಯ, ಸೃಂಜಯ ಮುಂತಾದವರು ಕತ್ತಿಹಿರಿದು ಶಿಶುಪಾಲನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಲು ಮೇಲೆದ್ದರು. ಶಿಶುಪಾಲನೂ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಎದುರಿಸುತ್ತಾ ಕತ್ತಿ ಹಿರಿದು ರೋಷಾವಿಷ್ಟನಾಗಿ ನಿಂತನು. ಆಗ ಈ ಕೋಲಾಹಲವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಶಾಂತತೆಯಿಂದ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಭಗವಂತನಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಮೇಲೆದ್ದು ರಾಜರುಗಳನ್ನು ತಡೆದು ಶ್ರೀಸುಂದರ್ಶನ ಚಕ್ರವನ್ನು ಶಿಶುಪಾಲನ ಮೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದನು. ಆ ದಿವ್ಯಾಯುಧವು ಸೂರನಂತೆ ಜ್ವಲಿಸುತ್ತಾ ಶಿಶುಪಾಲನ ತಲೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಮಾಯವಾಯಿತು. ಶಿಶುಪಾಲನ ದೇಹದಿಂದ ದಿವ್ಯತೇಜಸ್ಸೊಂದು ಎದ್ದು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ದೇಹದೊಡನೆ ಏಕೈಕವಾಯಿತು.

ನಂತರ ಶಾಂತಿ ಸಂಭ್ರಮಗಳಿಂದ ಯಾಗ ಕೊನೆಗೊಂಡು ಸಕಲರೂ ತೃಪ್ತರಾಗಿ ಹಿಂತೆರಳಿದರು.

“ ಅಪ್ಪಚ್ಚಿ ”

ಅಪ್ಪ ಕೊಪ್ಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ,
ತಪ್ಪಲೇ ತುಂಬ ತುಪ್ಪವಾ ಕೊಂಡು,
ಕೈ ತಪ್ಪಿ ಬೀಳದಂತೆ,
ಕೊಪ್ಪೆಯಾ ಹಗ್ಗವನು,
ತಪ್ಪದೇ ಒಪ್ಪವಾಗಿ ತಪ್ಪಲಿಗೆ ಬಿಗಿದು;
ತಾಂಬೂಲ ತುಪ್ಪತ್ತಾ,
ಕೊಪ್ಪದಿಂದ ಬರುವಾಗ;
ಕಪ್ಪೆ ಕುಪ್ಪಳಿಸಿ,
ದೊಪ್ಪನೆ ಜಾರಿಬಿಡ್ಡು,
ಸಪ್ಪೆಯಾ ಮುಖದಿಂದ,
ತಪ್ಪಲೇ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು,
“ ಅಪ್ಪಪ್ಪಾ ”!! ಎನ್ನುತ್ತಲೇ,
ಚಪ್ಪರಿಸಿ ಕೊಂಡು,
ಕೊಪ್ಪದಿಂದಲೇ ನಡೆದು,
ಸೊಪ್ಪಾಗಿ ಸೋತು ಬಂದು,
ಅಪ್ಪಟಾ ತುಪ್ಪದಲಿ,
“ ಅಪ್ಪಕಜ್ಜಾಯವ ” ಕರೆದು,
ಅಪ್ಪಿಯಾ ಮಗನಿಗೆ,
ಕುಟ್ಟಿಗೆ ತುಂಬಾ,
“ ಅಪ್ಪಚ್ಚಿ ” ಕೊಟ್ಟನು.

—ಕೆ. ಸಾಂಬಶಿವನ್,

ಚುಟಕ

ರಾಮನೊಬ್ಬ ಕೇಡಿ
ಸೇದುತಿಡ್ಡ ಬೀಡಿ
ಬೀಡಿಗಾಗಿ
ಹಣವ ಕಡ್ಡ
ಕೈಗೆ ಬಿತ್ತು ಬೇಡಿ

—ಗೋಪಾಲ.

ಒಂದೇ ಗೆರೆಯ ಚಿತ್ರ

ಕಳಿಸಿದವರು:

ಟಿ. ವಿ. ರಂಗಸ್ವಾಮಿ, ಅರಸೀಕೆ.

ಕಳಿಸಿದವರು:

ಕೆ. ಬಿ. ಕುಲಕರ್ಣಿ, ಬಾಗಲಕೋಟೆ.

ಬರುತ್ತದೆ!

ವಿಜಯರವರ...

ಹುದುವೆಮಾಡಿನೋಡು

ನಿರ್ಮಾಪಕರು

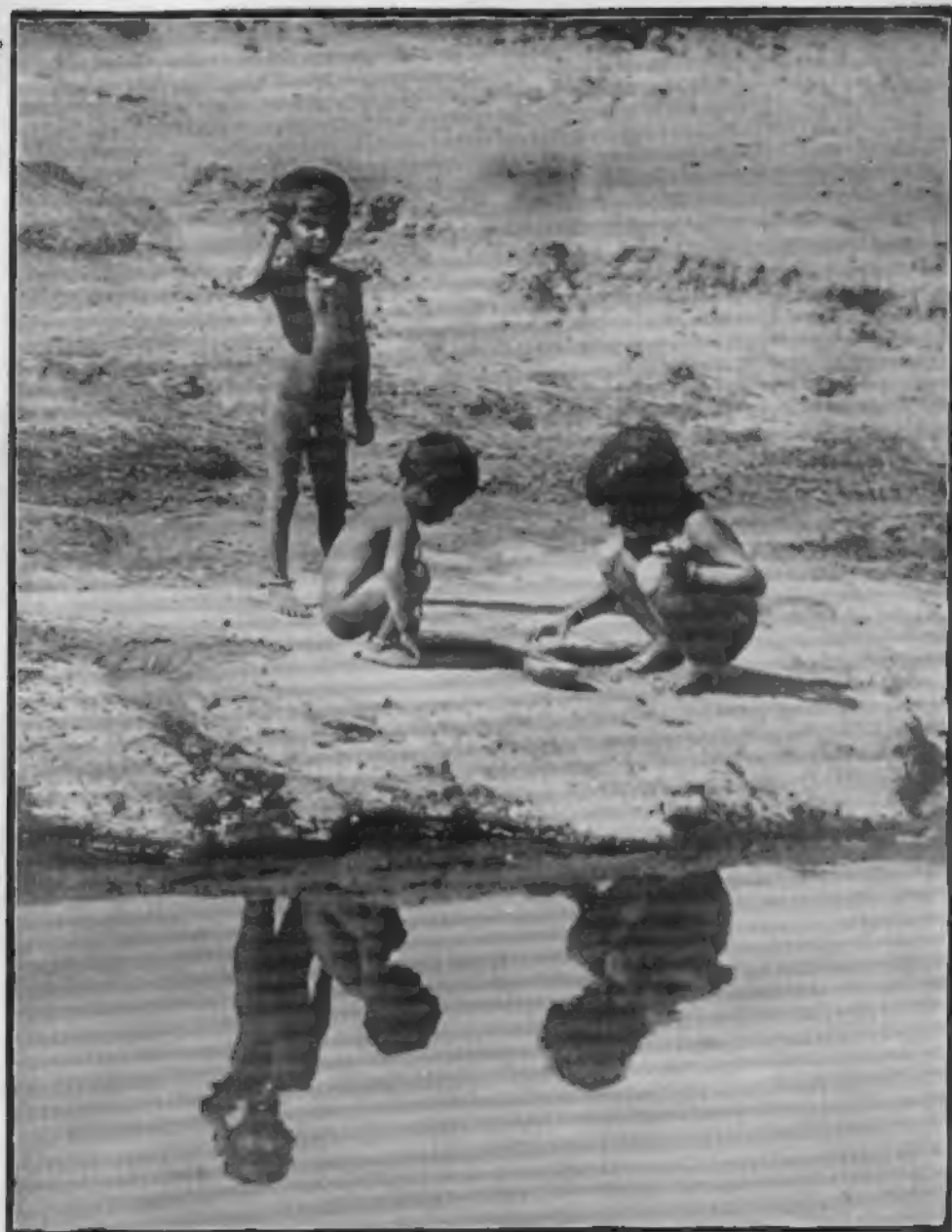
ನಾಗಿರೆಡ್ಡಿ ಚಕ್ರವಾಣಿ

ಡೈರೆಕ್ಟರ್
ಪ್ರಸಾದ್

Controlling Editor : SRI CHAKRAPANI

Printed and Published by B. NAGI REDDI at the B. N. K. Press Ltd., Madras

Chandamama, January '52

Photo by Pranlal K. Patel

